

2001-01-01

ทำไมต้องฆ่า...

ฐิติยา เพชรมณี

Follow this and additional works at: <https://digital.car.chula.ac.th/cujss>



Part of the [Social and Behavioral Sciences Commons](#)

Recommended Citation

เพชรมณี, ฐิติยา (2001) "ทำไมต้องฆ่า...", *Journal of Social Sciences*: Vol. 32: Iss. 2, Article 4.
Available at: <https://digital.car.chula.ac.th/cujss/vol32/iss2/4>

This Article is brought to you for free and open access by the Chulalongkorn Journal Online (CUJO) at Chula Digital Collections. It has been accepted for inclusion in Journal of Social Sciences by an authorized editor of Chula Digital Collections. For more information, please contact ChulaDC@car.chula.ac.th.

ทำไมต้องฆ่า...

จิตติยา เพชรมณี*

การฆ่าผู้อื่น ถือเป็นกรกระทำที่รุนแรง และมีโทษหนักที่สุดในความผิดเกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย ตามบทบัญญัติของกฎหมายอาญา หากผู้ที่ได้ชื่อว่า “ฆาตกร” เป็น “ผู้หญิง” ด้วยแล้ว ซึ่งโดยธรรมชาติเป็นเพศที่อ่อนแอ สภาพร่างกายและจิตใจไม่น่าจะกล้ากระทำความผิดในคดีอุกฉกรรจ์ได้ สังคมไม่อาจพิจารณา ตัดสินเพียงแค่ตัวอาชญากรแต่เพียงด้านเดียว ว่าเป็นผู้ที่มีพฤติกรรมที่โหดร้าย บุคคลผู้นั้นอาจไม่เคยกระทำผิดมาก่อนและไม่มีสันดานเป็นผู้ร้าย สิ่งที่น่าจะตั้งคำถามก็คือ มีอะไร เป็นมูลเหตุและปัจจัยที่ทำให้ผู้หญิง ฆ่าผู้อื่น

การศึกษาเรื่อง “มูลเหตุและปัจจัยที่ทำให้ผู้หญิงฆ่าผู้อื่น” มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาปัจจัยภูมิหลังที่เป็นเหตุผลักดัน และมูลเหตุจูงใจในการกระทำความผิดฐานฆ่าผู้อื่นของผู้หญิง เพื่อศึกษาแนวทางในการป้องกัน แก้ไขและลดปัญหาอาชญากรรม โดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่าง ผู้ต้องขังหญิงในทัณฑสถานหญิงกลาง จำนวน 7 คน ซึ่งกระทำผิดตามบทบัญญัติของกฎหมายอาญา มาตรา 288 ความผิดฐานฆ่าผู้อื่น และมาตรา 289 ความผิดฐานฆ่าผู้อื่นโดยมีเหตุฉกรรจ์คดีเด็ดขาดแล้ว ได้ทำการศึกษาเป็นรายกรณี (Case Study) โดยการ

* อาจารย์ประจำภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สัมภาษณ์แบบเจาะลึก (in - depth interview) มีเนื้อหาประกอบด้วย ประวัติ ภูมิหลังผู้กระทำผิด พฤติกรรมการกระทำผิด เหตุการณ์ภายหลังการกระทำผิด และการดำเนินชีวิตในเรือนจำ

ข้อมูลเบื้องต้นพบว่าผู้ต้องขังหญิงที่กระทำผิดฐานฆ่าผู้อื่น ขณะกระทำผิด มีอายุระหว่าง 19 - 41 ปี ระยะเวลาที่จำคุกมาแล้ว ระหว่าง 6 - 10 ปี การศึกษาอยู่ในระดับประถมศึกษา (ป.4) ถึงระดับปริญญาตรี ภูมิลำเนาเดิมอยู่ในทุกภาค แต่ส่วนใหญ่อยู่ในภาคเหนือ เชื้อผู้ถูกกระทำมีความหลากหลาย เช่น ลูกลีซิง คู่รัก คู่ค้าทางธุรกิจ เพื่อน สามี และเด็ก ส่วนของร่างกายที่ถูกทำร้าย จนเป็นเหตุให้เสียชีวิตส่วนใหญ่อยู่บริเวณลำคอ ซึ่งถูกมัดพัน หรือเชือดถูก หลอดลมขาด หรือถูกบีบคอจนสิ้นใจ นอกจากนั้นยังมีการใช้อาวุธปืนยิงบริเวณ หน้าอกด้านซ้าย การใช้ไม้ตีบริเวณศีรษะ และการโยนลงมาจากที่สูง ผู้ต้องขังหญิงส่วนใหญ่ไม่เคยกระทำผิดมาก่อน ยกเว้นผู้กระทำผิดที่มีอาการทางจิต และส่วนใหญ่เป็นการกระทำโดยลำพัง เพื่อให้ได้รายละเอียดประกอบการกระทำผิดของผู้ต้องขังที่ชัดเจน และเพื่อประโยชน์แก่ผู้ต้องขัง จึงขอใช้อักษรย่อแทนชื่อผู้กระทำผิด มีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

ผู้ต้องขังหญิงรายที่ 1 ขณะกระทำผิดอายุ 25 ปี

ประวัติภูมิหลัง

อ.เกิดที่ อ.เกาะคา จ.ลำปาง พ่อแม่เป็นคนจีน อาชีพขายเสื้อผ้า รองเท้า สามารถส่งลูก 8 คน ให้เรียนหนังสือและมีงานทำที่ดี พ่อแม่จะสอนให้กตัญญู ขยัน ประหยัด ไม่ทำความเดือดร้อนให้คนอื่น อยู่ในโอวาท ลูกทุกคนไม่มีใครเกรง ต้องรับผิดชอบในเรื่องการเรียน การทำงาน อ.เป็นเด็กเรียนดี คิดว่าการเรียนเป็นสิ่งสำคัญเป็นอันดับแรก เป็นคนจริงจังกับชีวิต หลังจากจบ ม.6 ก็สอบเรียนต่อที่วิทยาลัยพยาบาลกระทรวงสาธารณสุข หลังจากจบแล้วก็เข้ารับราชการเป็นพยาบาล

ความสัมพันธ์กับเหยื่อ

อ. ได้รู้จักกับ ช. โดยการแนะนำของผู้ใหญ่ในที่ทำงานซึ่งมักเชิญให้ อ. ไปทานอาหารร่วมกัน กับ ช. ด้วย ช. ประกอบอาชีพค้าขายไม้ และสิ่งประดิษฐ์จากไม้ ช. เคยมีภรรยา แต่หย่ากันแล้ว ได้ขอความเห็นใจในการเริ่มต้นชีวิตใหม่กับ อ. ซึ่ง ช. เห็นว่าถ้าไปสูขอ พ่อก็คงไม่ยอม จึงวางแผนชวนเพื่อน ๆ ที่ทำงานและชวน อ. ไปด้วย ประมาณ 10 คน ไปเที่ยวน้ำตก ชากลับ ช. ไปส่ง อ. เป็นคนสุดท้าย และชวนทานอาหาร ระหว่างทานอาหาร ช. ได้ใส่ยานอนหลับลงในเครื่องดื่ม ได้นำ อ. ไปที่โรงแรม่านรูดและทำการข่มขืน อ. รู้สึกเสียใจที่เสียรู้ ช. และอับอายไม่ได้แจ้งความดำเนินคดีแต่อย่างใด อ. พยายามหลบหน้า แต่ ช. ก็พยายามทำเพื่อให้ได้ อ. มาครอบครอง ได้ตามไปร้องขอให้ อ. เห็นใจในความรักของเขา การวางแผนข่มขืนก็เพราะความรัก ถ้าไปสูขอพ่อคงไม่ให้ และการได้เป็นเจ้าของในตัว อ. ผู้ชายคนอื่น ก็จะได้ไม่มายุ่งเกี่ยว

ต่อมา ภรรยาเก่าของ ช. ทราบเรื่องที่ ช. มีความสนใจในตัว อ. ได้มาที่บ้านก่อความไม่สงบต่อหน้าพ่อ แม่ พี่ น้อง ของ อ. โดยอ้างว่ายังไม่ได้หย่าทุกคนแปลกใจและไม่เห็นด้วยที่ อ. จะคบหากับ ช. ซึ่งผ่านการมีครอบครัวมาแล้ว ต่อมาภรรยาเก่าของ ช. ได้กลั่นแกล้ง ช. โดยให้คนงานมาบอกว่า ให้ระวังตัวให้ดี จะแจ้งตำรวจจับไม้ หลังจากนั้นไม่นาน ช. ก็ถูกจับเรื่องไม้ที่จำหน่ายเกินปริมาณที่กำหนด และมีไม้ไม่ได้รับอนุญาตเป็นจำนวนมาก ช. ได้ให้คนขับรถมาบอก อ. ที่ทำงาน และขอให้มาพบเป็นครั้งสุดท้ายที่สถานีตำรวจ เพราะ ช. จะฆ่าตัวตาย อ. เกิดความสงสาร ช. เป็นอย่างมาก คิดว่าน่าจะให้โอกาสและ เริ่มใจอ่อน การที่ ช. พูดว่าเป็นสามีภรรยาแล้วทำไมไม่เห็นใจเขา อ. จึงได้คิดว่าเสียตัวให้กับเขาไปแล้ว ก็ควรที่จะเป็นภรรยาเขา อ. คิดว่าความรักเริ่มเกิดขึ้นในวันนั้น และตกลงใจที่จะใช้ชีวิตคู่สร้างอนาคตด้วยกัน

ช. ได้ประกันตัว และต่อสูคัดจนพ้นผิด การที่ อ. ตัดสินใจจะร่วมทางเดินกับ ช. ทำให้ขัดแย้งกับพ่อและมีปากเสียงกันอย่างรุนแรง ถึงขั้นพ่อไล่ออก

จากบ้าน อ.จึงได้จดทะเบียนสมรสอยู่กับ ข. ต่อมาภรรยาเก่าของ ข. ถูกไล่ออกจากราชการ เรื่องความประพฤติผิดวินัยข้าราชการ รวมทั้งก่อหนี้สินมากมาย ภายหลังถูกฟ้องหลายคดี และได้หนีหมายศาล ขณะที่หลบหนีก็ได้นำลูกทั้งสองคนไปด้วย ข. ตามหาลูกทุกวันจนไม่ทำมาหากิน ทั้งให้ อ. จัดการงานคนเดียวทั้งหมด อ.เครียดมาก ได้บอกให้ ข. หยุดตามหาลูก หลังจากที่ตามมาเป็นเดือน อ. ต้องการให้ ข. ทำงานสร้างฐานะให้มั่นคง ให้พ่อของ อ. รู้ว่ามาอยู่ด้วยกันแล้วมีชีวิตที่ดีขึ้น อ.รู้สึกผิดหวังมาก ที่ตัดสินใจมาร่วมชีวิตกับ ข. ต่อมา ข. ถูกธนาคารฟ้องบังคับชำระหนี้ จึงไปขอยืมเงินพี่ชาย มาได้ถอนบ้านและที่ดินของ ข. ทุกสิ่งไม่ได้เป็นไปตามที่คาดหวัง รู้สึกท้อใจ อยากจะหย่าขาด แต่ถ้าขอหย่าตรง ๆ ข. คงไม่ยอม จึงบอกกับ ข. ว่า วันที่จดทะเบียนสมรสเป็นวันไม่ดี ทำให้ญาติฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งต้องเสียชีวิต หมอคูให้หย่าก่อน แล้วหาฤกษ์ที่ดีจดใหม่ หลังจากหย่าแล้ว อ. หนีไปอยู่กับเพื่อน ข. ก็ตามไปอ้อนวอนให้กลับมาอยู่ด้วยกันและสัญญาจะไม่ตามหาลูก จะตั้งใจทำมาหากินสร้างฐานะ อ. จึงกลับมาจดทะเบียนอยู่กับ ข. อีกครั้ง

ต่อมาภรรยาเก่าของ ข. ได้เรียกร้องเงินจำนวน 30,000 บาท เพื่อแลกกับลูกทั้งสองคน อ.ตกลงเพื่อความสบายใจของ ข. ข.รับลูกมาอยู่ที่ร้านตอนนั้นบ้านยังตกแต่งไม่เสร็จ ภูเงินธนาคารมา 300,000 บาท เพื่อจะทำร้านซักอบ รีด อ.ได้ปรึกษา ข.ว่าจะให้ลูกคนโต อายุ 10 ปี ไปอยู่โรงเรียนประจำ ส่วนลูกคนเล็กอายุ 3 ขวบ จะไปฝากไว้กับน้องสาวของ ข. ที่ จ.แพร่ ต่อมาภรรยาเก่าของ ข.ได้เขียนจดหมายมาว่า อ. เรื่องที่ส่งลูกคนเล็กไปอยู่กับน้องสาวของ ข. และเรื่องที่ อ.จดทะเบียนกับ ข. ว่าได้แต่ตัวเท่านั้น ใจของ ข. ยังรักตนอยู่ และ ข.ยังโทรศัพท์ติดต่อกับตนบ่อยๆ ถ้าไม่เชื่อให้ไปถาม ข.เอง อ. ได้เอาจดหมายให้ ข. อ่าน ข.ก็โทรศัพท์ไปต่อว่าทันที ทำให้ อ.คิดว่า ข.รู้เบอร์โทรได้อย่างไร และคิดว่าทั้งสองคนยังคงติดต่อกันอยู่ อ.ได้ตรวจสอบบิลค่าโทรศัพท์มีหมายเลขที่โทรบ่อย จึงจับได้ว่า ข. หลอกหลวงมาตลอด ยังคงติดต่อกับภรรยาเก่า

อ. รู้สึกเสียใจอย่างที่ไม่เคยรู้สึกมาก่อน รู้สึกว่าตนเองโง่มากที่เลี้ยงลูกให้ ตอนนั้นผิดหวังและท้อแท้มาก ไม่กล้ากลับไปหา พ่อ แม่ และพี่ น้อง เพื่อนฝูงก็ไม่มี กลัวจะถูกซ้ำเติม ทุกอย่าง อ. เป็นคนตัดสินใจผิดพลาดเอง เพราะอายุยังน้อย ใครพูดอะไรก็เชื่อ การให้ความจริงใจ ยอมมาเริ่มชีวิตใหม่ แต่กลับได้รับความเจ็บช้ำใจ ช่วงนั้น อ. เริ่มหันมาดื่มเหล้า กินยานอนหลับ และเคยคิดฆ่าตัวตาย แต่ไม่สำเร็จ ไม่รู้จะพึ่งใคร ทุกอย่างประดังเข้ามาในชีวิต ยากที่จะตั้งตัวและรับได้ทัน เหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ก่อให้เกิดความเคียดแค้นชิงชัง และคิดว่าจะมีวิธีไหนบ้างที่จะทำให้อ. เจ็บปวดและเสียใจมากที่สุด สิ่งที่ อ. ได้คิดไว้ 3 วิธี คือ

วิธีแรก ถ้าฆ่าตัวเองตาย พ่อ แม่ก็จะเสียใจ ข. ก็คงจะไม่รู้สึกอะไร ยังคงอยู่ได้

วิธีที่สอง ถ้าฆ่า ข. ให้ตายไป ข. ก็ยังคงไม่รู้ว่ อ. จะได้รับความเจ็บปวดขนาดไหน

วิธีที่สาม ถ้าฆ่าลูก ข. ให้ตาย ข. ต้องเสียใจและรู้จักความเจ็บปวดของการสูญเสียอย่างแน่นอน

พฤติกรรมกรรมการกระทำผิด

ในที่สุด อ. ก็ตัดสินใจฆ่าลูกสาวคนเล็กของ ข. โดยใช้วิธีเอาอาร์ตไฟฟ้าช็อตแต่ไฟตัด ทำให้ไม่ตาย หลังจากพาลูกเข้าโรงพยาบาล อ. ซึ่งมีความเครียดมาตั้งแต่กลางคืนก่อนเกิดเหตุ ต้องเสีย อาเจียน จึงต้องเข้าโรงพยาบาลไปพร้อมกันด้วย ขณะที่ ข. พาลูกสาวไปให้หมอตรวจ และนอนพักที่ชั้น 5 อ. ต้องนอนให้น้ำเกลืออยู่ที่ชั้น 1 คิดว่าทำไม ข. ถึงไม่ลงมาดู จนน้ำเกลือกำลังจะหมดถุง อ. ก็เลยขึ้นไปชั้น 5 ถือขวดน้ำเกลือขึ้นไปด้วยความรู้สึกเครียดมาก ความต้องการที่จะให้ลูกสาว ข. ตาย ก็ยังมีอยู่ พอขึ้นไปถึงบนห้องก็สั่งให้ ข. ลงมาซื้ออาหาร จากนั้น อ. ก็เข้าไปอุ้มตัวเด็กที่กำลังหลับอยู่ไปที่ระเบียง วางเด็กไว้ที่ขอบปูน จากนั้นก็ผลักเด็กลงไป ช้างล่างเป็นพื้นหญ้า เด็กยังไม่ตายทันที

ข. ซึ่งขณะนั้นโทรศัพท์อยู่ชั้นล่าง เห็นเด็กลอยลงมา จำเลื่อของเด็กได้ว่าเป็นลูกของตน เลยปล่อยุโทรศัพท์ แล้วมาอุ้มลูกเข้าห้อง ICU ประมาณ 10 นาที เด็กก็ตาย

หลังจากนั้นตำรวจก็มาที่เกิดเหตุ คิดว่าเด็กตกลงไปเอง เรียก ข. และ อ. ไปสอบ แล้วก็ปล่อยกลับบ้าน วันรุ่งขึ้นตำรวจเรียกมาสอบสวนเพิ่มเติม อ.ยอมรับว่าเป็นผู้ลงมือกระทำ ตำรวจพบสายน้ำเกลือที่ถูกเกี่ยวติดลงไปด้วย ตำรวจสั่งให้มีการสอบสวนใหม่ สงสัยว่าจะร่วมกันกระทำ อ.ได้ให้การชั้ตทอด ข. ว่าร่วมกันกระทำผิด โดยให้ อ. เป็นคนโยนเด็กลงไป แล้ว ข. ลงไปรับข้างล่าง ข.เป็นคณวางแผน อ. เป็นคนลงมือกระทำเพื่อเอาเงินประกัน เป็นความแค้นที่ อ.ต้องการให้ ข. เข้ามาร่วมรับกรรมด้วย ข. ไม่ได้ประกันตัว กว่าจะศาลชั้นต้นจะตัดสิน ใช้เวลา 3 ปี ตอนนั้น อ. คิดว่าการทำให้ ข. ติดคุกมา 3 ปี สมควรแก่เวลาไม่ควรที่จะทำให้เขาต้องรับผิดอีกแล้วเนื่องจากเขาไม่ได้เป็นคนทำ คนในครอบครัวของ อ. ต่างไม่เชื่อว่า อ.เป็นคนลงมือทำ ให้ชั้ตทอด ข. โดยคิดว่าชีวิตของ อ. พังเพราะ ข. ถ้าไม่ชั้ตทอดถูกจำคุก ครอบครัวจะไม่มาเยี่ยม ในที่สุด อ. ตัดสินใจเขียนคำแถลงต่อศาลด้วยตนเองรับสารภาพว่าตนเป็นคนทำ ข. ไม่มีส่วนเกี่ยวข้อง ในที่สุดศาลตัดสินลงโทษ อ. ประหารชีวิต แต่รับสารภาพลดโทษลงกึ่งหนึ่ง เหลือโทษจำคุกตลอดชีวิตและพิพากษายกฟ้อง ข.

ชีวิตในเรือนจำ

เมื่อมาอยู่ในเรือนจำ อ. ได้รับความรักจากกลุ่มผู้ต้องขังคริสเตียน ในตอนแรกจะได้รับความช่วยเหลือเป็นสิ่งของก่อน ต่อมาก็ได้รับรู้เรื่องของความรัก การให้อภัย การเรียนรู้ที่จะให้อภัยและการอดทนเป็นสิ่งสำคัญ สิ่งที่เกิดพลาดในชีวิตของ อ. มีความเกี่ยวข้องกับสิ่งเหล่านี้ การขจัดขยะในจิตใจแต่ออกไปในละวันสามารถทำให้อยู่ได้อย่างมีความสุข ไม่คิดอะไรมาก หากขจัดออกไม่หมดก็จะเป็นสิ่งบูดเน่าที่อยู่ในใจและส่งผลให้แสดงพฤติกรรมที่ไม่ดีออกมา

นอกจากนั้น อ. ได้ยึดหลักพุทธศาสนาในการดำรงชีวิตในเรื่องของการปล่อยวางทำให้ใจมีสุข ความสงบเป็นความสุขที่สุด โลกธรรม 8 การมีเงื่อนไขในความสุขอย่างไร เราจะได้รับเงื่อนไขความสุขจากสิ่งนั้น มีลาภ ก็เสื่อมลาภ มีเกียรติ ก็เสื่อมเกียรติ

ความคาดหวังในอนาคต อยากตอบแทนพระคุณของพ่อ คิดว่าตนเองได้ทำผิดต่อพ่อ นอกจากนั้น อยากทำงานในศูนย์ของคริสเตียนที่ทำงานช่วยเหลือผู้ทุกข์ยาก ตอนนี้มีความสุขกับการได้เข้าไปคุยกับผู้ป่วยที่ใกล้ตายในแผนพยาบาล ให้กำลังใจแก่คนใกล้ตายให้สดชื่นขึ้น

ผู้ต้องขังหญิงรายที่ 2 ขณะกระทำผิดอายุ 35 ปี

ประวัติภูมิหลัง

ส. เกิดที่ อ.เมือง จ. ตรัง พ่อแม่ทำนาและทำสวน มีพี่น้องทั้งหมด 8 คน เป็นคนที่ 7 คนโต และคนสุดท้ายเป็นผู้ชาย พี่ชายคนโตอายุมากกว่า ส. 20 ปี เมื่อ ส. จำความได้ก็มักจะได้ยินพ่อพูดว่าเป็นให้เหมือนพ่ออยู่เสมอ ส. เล่าให้ฟังว่า พ่อเป็นคนเรียนเก่ง แต่ไม่มีโอกาสได้เรียนสูง ส. รักพ่อมากและพยายามทำตัวให้เหมือนอย่างพ่อ พ่ออยากได้ลูกชายก็พยายามทำตัวให้เป็นลูกชายอีกคนในบ้าน ทำให้รู้สึกว่ามีแม่ไม่ได้รักตัวเองเท่าที่ควร ที่ไปเหมือนพ่อเพราะพ่อขี้เมา พ่อเป็นช่างก่อสร้างจะสอนให้ ส. ทำงานช่างบ้าง ส่วนงานบ้าน ส. จะไม่ทำเลย เพราะแม่ทำหมดทุกอย่าง จนเพื่อนบ้านอิจฉาลูกบ้านนี้ พ่อจะสอนลูกไม่ให้โกหกให้พูดกันตรง ๆ ถ้าใครทำผิดให้บอกกับพ่อ จะคุยกันด้วยเหตุผล พ่อจะสอนโดยไม่ตีลูก ยกเว้นถ้าพ่อคุณแล้วไม่ฟังก็จะโดนตี

ตอนเป็นเด็ก เรียน ป. 1 - ป. 7 สอบได้ที่ 1 มาตลอด ถึงจะเรียนเก่งแต่ค่อนข้างจะเกเร ชอบชกต่อยกับเพื่อน เวลาที่พรรคพวกโดนรังแก ส. จะเป็นคนที่รักพวกพ้องเพื่อนฝูง แต่มีข้อเสียคือ ขี้โมโห โกรธง่ายแต่หายเร็ว พ่อตายตอนเรียนอยู่ มศ. 5 เป็นโรคพิษสุราเรื้อรัง หลังจากจบ มศ. 5 เอ็นทรานซ์ไม่ได้

จึงสอบเรียนต่อที่วิทยาลัยครู เลือกเรียนวิชาเอก คณิตศาสตร์ ได้เกรดเฉลี่ย 2.9

ประวัติการทำงาน

หลังจากเรียนจบได้สอบบรรจุของสำนักงานประถมศึกษา ได้ลำดับที่ 2 ของโรงเรียนบ้านบางปาน อยู่ที่กิ่งอ. ชัยบุรี จ.สุราษฎร์ธานี เป็นข้าราชการซี 3 เงินเดือน 2,700 บาท กู้เงินสหกรณ์มา 2,800 บาทเพื่อซื้อที่ดินว่างเปล่า เอาไว้ปลูกยางพารา

ความสัมพันธ์กับเหยื่อ

ส. รู้จักกับ ธ. เพราะเพื่อน ๆ แนะนำให้รู้จัก เนื่องจากเห็นว่าจบปริญญาตรีเหมือนกัน น่าจะรู้จักกันได้ ธ. ทำการค้าขายของผ่องส่ง จำพวกผ้าปูที่นอน ชุดนอน รู้จักกันไม่นานก็เริ่มสนิทกันใช้เวลาประมาณ 3 เดือน เนื่องจาก ธ. เป็นคนใจกว้าง คุยเก่ง มีมนุษยสัมพันธ์ดี คบง่าย ส. เริ่มไปหา ธ. ที่บ้านทุกวันในช่วงเย็น หลังเลิกจากงานสอน ธ. ให้ความไว้วางใจและเริ่มคบกันเป็นแฟน พ่อของ ธ. ไม่ว่าจะอะไร แต่อาผู้หญิงไม่ชอบเนื่องจากเป็นคนเลี้ยงดูมาตั้งแต่เด็ก ส. และ ธ. คบหากันจนมีความผูกพันและมีความสัมพันธ์ที่ลึกซึ้งเหมือนหญิงชายที่มีความรักต่อกัน ปี 2535 ส. ได้ทำเรื่องกู้เงินสหกรณ์ โดยเอาที่ดินของบ้านพ่อ ธ. มาเป็นประกันเงินกู้ วงเงิน 300,000 บาท ดอกเบี้ยร้อยละ 14 ต่อเดือน เพื่อเปิดร้านอาหาร ชายข้าวแคง ในปีแรกที่เริ่มทำ ธ. ให้เงิน ส. อาทิตย์ละ 100 บาท เพื่อเติมน้ำมันไปทำงาน พอขึ้นปีที่ 2 ให้อาทิตย์ละ 200 บาท ชีวิตการทำราชการของ ส. ต้องอาศัยเงินกู้จุกเงินมาตลอด เนื่องจากเงินในบัญชีถูกหักใช้หนี้สหกรณ์หมด ตนเองไม่มีเงินใช้ ส่วนชีวิตของ ธ. กลับดีขึ้น มีรถกระบะ โทรศัพท์มือถือ และสิ่งอำนวยความสะดวกอื่น ๆ

ต้นปี 2538 ส. และ ธ. เริ่มมีปัญหากัน เนื่องจาก ส. ขอเงินจำนวน 20,000 บาทจาก ธ. แต่ ธ. ปฏิเสธโดยเงินจำนวน 10,000 บาทจะยืมไปให้คน

เฝ้าสวนซึ่งกำลังขัดสนเรื่องเงิน เขาดูแลสวนให้โดยตลอดมีความสนิทสนมและรักใคร่กันดี ส่วนอีก 10,000 บาท ส. คิดจะนำมาเป็นค่าใช้จ่ายในการบำรุงสวนยาง เนื่องจากยางสามารถให้ผลผลิตได้แล้ว ก็อยากทำให้เต็มที่ การที่ ธ. ปฏิเสธทำให้ ส. รู้สึกว่าที่ผ่านมาไม่เคยขออะไรเลย แต่ครั้งนี้จำเป็นจริงๆ และการที่ ธ. มีกินมีใช้ทุกวันนี้ ส. ก็เป็นคนลงทุนให้ แต่ไม่ได้รับอะไรคืนกลับมาเลย คิดว่าการขอเงินเพียง 20,000 บาท ทำไม ธ. ถึงให้ไม่ได้ เวลาญาติพี่น้องของ ธ. ไปขอก็กิ่งให้ ยิ่งเป็นช่วงที่กิจการดี มีญาติ ๆ เข้ามาวุ่นวาย ขอยืมเงินเป็นประจำ ธ. เริ่มเปลี่ยนไปไม่เหมือนเดิม อะไรที่ ส. เคยทำที่ผ่านมา เคยดีก็กลับไม่ดี ธ. เริ่มจะบอกว่าไม่ต้องมาหาทุกวัน ถ้าอยากเจอก็จะไปหาเอง ทำให้ ส. คิดว่า ธ. คงมีคนอื่นแล้ว ตัวเองเริ่มไม่มีค่าอีกต่อไป ต่อมา ส. ก็รู้มาอีกว่า ธ. ปล่อยเงินกู้ มีเงินฝากมีสมุดบัญชีหลายเล่ม มีเงินแล้วไม่ยอมคืนเงินให้เลย ปัญหาที่เกิดขึ้นมีสาเหตุมาจากเรื่องเงิน

พฤติกรรมการกระทำผิด

วันที่เกิดเหตุ ส. และ ธ. ขับรถไปเยี่ยมแม่ที่ จ. ตรัง วันนั้นกินเหล้าทั้งคู่ ไปถึงก็ทะเลาะกันอีก แต่ไม่มีใครรู้เรื่อง ที่ผ่านมาก็ไม่เคยทะเลาะกันรุนแรงขนาดวันนั้น พอเมาก็เริ่มพูดเรื่องเงินกันอีก ธ. บอกว่าจะฆ่าเสียให้ตายก็ไม่คืนเงินให้ ธ. รู้ว่า ส. รักตนเองมากยังงี้ก็ฆ่าไม่ลง และไม่กลัวว่า ส. จะทำอย่างนั้นด้วย ทำให้ ส. รู้สึกว่าตนเองถูกทำทลาย ความสัมพันธ์ 8 ปี ที่ผ่านมาก็ไม่มีความหมายอะไรเลย ในช่วงชีวิตของ ส. ตอนนั้นรู้สึกว่าการคบใครๆ ไม่เคยปรึกษาปัญหานี้กับใครจะเก็บไว้คนเดียว

วันนั้นนอกจากตรังถึงบ้านประมาณตี 1 กว่า มาทะเลาะกันต่อที่บ้าน จน ส. คิดว่าไม่สามารถตีกันได้อย่างแน่นอน ตอนนั้น ส. ไม่มีอาการเมาแล้ว มีแต่ความโกรธเพียงอย่างเดียว ขณะที่ ธ. เข้าไปนอนในห้องแล้ว ก็ได้หยิบมิดป้องตอ สับหมูที่อยู่ในครัว เข้าไปในห้องนอน ฟันลงไปที่คอของ ธ. ซึ่งนอนตะแคงอยู่

โดยที่ ๘. ไม่รู้ตัวมาก่อนว่า ส. จะทำเช่นนั้น เอาหัวออกจากบ้านไปวางไว้บนรถอาของ ๘. เห็น จึงโทรไปแจ้งตำรวจ ส. ได้ขับรถไปที่โรงเรียนคิดว่าจะยิงตัวตายตามไปด้วยและจะไปขอขมิ้นป็นจากนักรการ เมื่อไปถึงบ้านนักรการยังไม่ทันได้ขอขมิ้นป็นก็ปรากฏว่าตำรวจมาถึงเสียก่อน ส. คิดว่าการฆ่าเป็นการยุติปัญหา ตอนนั้นแค้นมาก คิดว่าถ้า ๘. ตายญาติ ๆ ก็ต้องคืนรบนกันเอง ส. คิดว่าได้พยายามพูดแล้วแต่เมื่อไม่ได้ผลก็เลยแค้นมาก คิดว่าการตายจะยุติปัญหา รู้สึกเหมือนตัวเองไม่มีใคร ไม่รู้ว่าจะปรึกษาปัญหากับใคร เหตุการณ์ตึงเครียดมาก

การดำเนินชีวิตภายในเรือนจำ

สามารถปรับตัวได้ เนื่องจากคิดว่ายังไงก็ต้องอยู่ไปไหนไม่ได้ มาอยู่แรก ๆ ก็ได้เป็นหัวหน้า ไม่เคยทำผิดวินัย ไม่เคยมีเรื่องกับใคร เพราะกลัวเสียประวัติ ในตอนนี้ก็หวังแต่เพียงจะได้รับอภัยโทษและการพักลงโทษ หากย้อนเวลากลับไปได้ก็จะไม่ทำผิด เพราะเรายังมีญาติ ซึ่งตอนกระทำความผิดนั้นมันมืดมนมองไม่เห็นใครเลย แต่ก็ได้คิดว่าสังคมจะให้โอกาส เนื่องจากคนที่เคยรู้จักก็ไม่เคยเขียนจดหมายติดต่อกัน คงตัดกันไปเลย

ผู้ต้องขังหญิงรายที่ ๓ ขณะกระทำผิด อายุ 28 ปี

ประวัติภูมิหลัง

น. เกิดที่อำเภอ นาน้อย จ.น่าน พ่อเสียชีวิตเมื่อ น. อายุได้ 2 ขวบ หลังจากนั้นไม่นาน แม่ก็ไปมีสามีใหม่ ไปอยู่ด้วยกันที่จ.พะเยาและเธอน้องชายของ น.ไปอยู่ด้วย ให้ น.อยู่กับยายและน้าชายที่บ้านเกิด

น. เป็นเด็กที่เรียนเก่ง สอบได้ที่ 1 ของชั้นเรียน โดยปกติ น. จะชอบอยู่คนเดียว พอพักเที่ยงก็ไปนั่งใต้ต้นไม้ ดูเพื่อนเขาวัวเล่นกัน ไม่ชอบที่จะเข้าไปเล่นด้วย น. เป็นคนที่ไม่โหดและฉุนเฉียวง่าย เป็นเด็กที่อารมณ์ไม่ดี เข้ากับใครไม่ค่อยได้ เป็นคนขี้อิจฉา ตอนเด็ก ๆ เวลาคุยกับยาย ถ้าคุยถึงแม่จะเรียกแม่ว่า 'อี'

และเรียกพ่อใหม่ว่า “ไฉ้” เวลาที่แม่พาน้อง ๆ 3 คนมาเยี่ยมที่บ้าน น. มักจะแอบแกล้งน้องเสมอ บางครั้งก็เอาไม้แหย่ตาน้อง สภาพที่บ้านของ น. ต่างคนต่างช่วยกันทำงาน ไม่มีใครมาอบรมสั่งสอน ทุกอย่างต้องเรียนรู้และดิ้นรนด้วยตนเอง

หลังจากเรียนจบ ป.4 ก็ออกจากโรงเรียนมาช่วยงานที่บ้านอยู่ 2 ปี หลังจากนั้นก็ไปอยู่กับน้าที่ จ.เชียงใหม่ เป็นบ้านเช่า เรียนกศน. จนจบ ม.3 ใช้เวลาเรียน 3 ปี จากนั้นออกจากบ้านน้า เนื่องจากน้าชายจะเข้าปลูกปล้ำ ไปสอบเรียนต่อ ปวช. ต้องเรียนและทำงานหาเงินเองด้วย น.ทำงานหลายอย่างตั้งแต่เป็นเด็กเสิร์ฟร้านอาหาร รับผิดชอบกุหลาบมาขายในร้าน และขายเซรามิกในวันหยุดเคยมีแขกที่มาทานข้าวในร้านอาหารมาติดต่อให้ น. ไปทำงานขายบริการ แต่ น. ปฏิเสธ

ประวัติการทำงาน

หลังจากเรียนจบ ปวช. ก็ทำงานงานขายของหน้าร้าน ทำได้ไม่ถึงปีก็เข้ามาทำงานในกรุงเทพ วันหยุด น. ชอบที่จะไปนั่งเล่นที่ สยามเซ็นเตอร์ วันหนึ่งมีคนมาติดต่อให้ไปเดินแบบเสื้อผ้า จากนั้นมีคนมาติดต่อถ่ายโฆษณาลงหนังสือโฟกลางคืนซึ่ง เป็นโฆษณาของคอกเทลเลาจ์ อาบอบนวด

อายุ 21 ปี น.ถ่ายโฆษณาให้กับโมนาลิซ่า คลีโอพัตรา คริสติน่า ครั้งแรกที่ทำงานนี้ น. ทำหน้าที่เชียร์แขก นอกจากงานประชาสัมพันธ์อย่างนี้แล้ว น. ยังคงถ่ายโฆษณาให้กับร้านเดือนละครั้ง ตอนนั้นอยากมีเงิน อยากมีบ้าน ก็เลยกล้าที่จะถ่ายนอกรอกจากนั้นยังมีเสียมาติดต่อให้หาหญิงบริการให้ เป็นธุรกิจค้าหญิงบริการข้ามชาติ ถ้าสามารถส่งหญิงเข้าประเทศญี่ปุ่นได้ เขาจะให้ผู้จัดหา 20,000 บาทต่อคน ต่อมา มีชายหนุ่มมาติดพัน เขาให้บ้าน ให้รถ ให้บัตรวีซ่าอเมริกาแอมเอ็กซ์ ให้ น.ใช้จ่ายในวงเงิน 100,000 บาท ต่อเดือน เขาทำธุรกิจค้าไม่อยู่ด้วยกันเป็นเวลา 2 ปีกว่า ก็เลิกกันไป หลังจากแยกทางกันแล้ว น. ก็เปลี่ยนจากการเชียร์แขกมาเป็นหญิงบริการ ได้รับเลือกเป็นดาวของ คลีโอพัตรา เป็น 1 ใน

30 ของผู้หญิงจำนวนทั้งหมดประมาณ 300 คน การตัดสินใจมาเป็นหญิงบริการ เนื่องจากไม่มีใครเลี้ยงดูอีกแล้ว อีกทั้งแม่ป่วยเป็นโรคกระดูกไขสันหลังอักเสบ ต้องผ่าตัดตามเหล็ก และน้อง ๆ ก็เรียนสูงขึ้น มีหลานอีก 2 คน ที่ต้องเข้าโรงเรียน

หลังจากทำงานเป็นหญิงบริการที่คลีโอฟัตราได้ประมาณ 2 ปี ก็ออก มีเงินเก็บในบัญชีประมาณ 2 ล้านบาทบาท เอาเงินไปลงทุนทำฟาร์มหมูที่นำหน้าให้ผู้ชายคนเล็กของแม่เป็นคนทำ นอกจากนั้นยังได้ลงทุนทำฟาร์มวัวพันธุ์เนื้อที่ อุดรดิตต์ ซึ่งมีญาติห่าง ๆ ทำอยู่ก่อนแล้ว น. ก็ได้เอาเงินไปลงทุนร่วมกับเขา นอกจากนั้นก็เปิดร้านเสริมสวยในกรุงเทพฯ ให้น้องสาวเพื่อนสนิทที่ทำงานที่คลี โอฟัตราเป็นคนทำ เงินที่เอาไปลงทุนทำกิจการต่าง ๆ ไม่ได้เข้าไปทำเอง ในที่สุด ก็ขาดทุน ขายกิจการไป เงินที่ได้ก็เอาให้แม่บ้าง ที่เหลือเอาไว้ใช้จ่าย เตรียมตัว เดินทางไปขายบริการที่ญี่ปุ่น ส่วนร้านเสริมสวยได้ยกให้เป็นของขวัญวันแต่งงาน น้องสาวของเพื่อน การเดินทางไปขายบริการที่ญี่ปุ่นได้ติดต่อกับเสียคนเดิมในการจัดเตรียมเรื่องเอกสาร ทำงานที่ญี่ปุ่น 2 ปีกว่า สามารถหาเงินได้ประมาณ 3 ล้านบาท พอลกลับมาเมืองไทย น. ยังคงทำงานจัดหาหญิงบริการส่งไปให้เสีย เช่นเดิม

พฤติกรรมกรรมการกระทำผิด

สิ่งที่ทำให้ น. ตัดสินใจฆ่าเสีย เนื่องจากการหักหลังกันทางธุรกิจ ใน ส่วนของการจัดหาหญิงให้กับเสีย ซึ่งมีการตกลงในตอนแรกว่าถ้าหญิงเข้าไปทำงานญี่ปุ่นได้ น. จะได้เงิน 20,000 บาทต่อคน ระยะเวลาหลังเสียมักจะส่งเงินมาให้ น. ไม่ครบจำนวนเช่น จัดหาไปให้ 10 คน แต่เสียบอกว่านำเข้าได้เพียง 3 คน น. ได้รับเงินเพียง 60,000 บาทเป็นต้น เกิดกรณีแบบนี้หลายครั้งหลายคราว น. คิดว่าได้มีการหักหลังกันเกิดขึ้น รวม ๆ แล้วเงินที่ น. ควรได้รับจากเสียประมาณ 2 ล้านบาท ทวงไปหลายครั้งเสียก็ไม่ให้บอกว่าจะมาเทียบตีเสมอเหมือนเป็นหุ้นส่วน กับเขา ทั้ง ๆ ที่เคยเป็นผู้หญิงที่เขาส่งไปค้าบริการมาก่อน ทะเลาะกันหลายครั้งเรื่อง

เงิน แต่เสียก็ยังไม่ยอมให้ ช่วงนั้นน.ไม่มีรายได้ทางอื่นอีก คิดว่าถ้าได้เงินมาก็จะเลิกอาชีพนี้แล้วกลับไปตั้งต้นใหม่ที่บ้านในเมื่อไม่ได้เงิน น.จึงมีความโกรธแค้นเป็นอย่างมากจึงวางแผนที่จะฆ่าเสียคิดมานานเป็นเดือนก่อนที่จะตัดสินใจลงมือกระทำ

น. พยายามหลายครั้งในการนัดเสียให้มาเจอ แต่เขาก็ไม่ยอมมา ในวันเกิดเหตุ น. โทรไปหาเสียหลายครั้ง จนในที่สุดก็ได้คุยทางโทรศัพท์ นัดให้มาเจอที่ร้านอาหารเสร็จแล้วก็จะไปต่อกันที่โรงแรมแถว รัชดาฯ น. เอาตัวเองเป็นเครื่องล่อให้เสียออกมาพบ หลังจากที่ทานข้าวเสร็จก็ไปต่อกันที่โรงแรม เปิดห้องและสั่งเบียร์มาดื่ม เสียบอก น. ว่าปวดหัวจะไปอาบน้ำก่อน ออกมาจากห้องน้ำก็ยังไม่หาย ให้ น. นวดขมับให้จนเคลิ้มหลับไปเป็นช่วง ๆ น. จึงเอามิดที่กลับมาจากพาร์ตเมนต์ เป็นมิดปกผลไม้ที่ปลายหักปาดคอเสีย รอยปาดลึกมากเลือดกระจุดออกมาโดน น. เมื่อทำไปแล้วตกใจจะโทรแจ้งให้ทางโรงแรมตามหมอ ขณะกำลังจะโทร เสียพยายามเดินเข้ามาหา น. จะทำร้าย น. จึงขวางขวิดเบียร์ใส่เสียล้มลง น. เดินเข้าไปดู ก็รู้ว่าไม่มีลมหายใจแล้ว น. ตกใจมากและคิดว่าไม่น่าจะทำ น. ไม่ได้คิดมาก่อนว่าถ้าฆ่าแล้วจะหนีไปไหน จะทำอย่างไร คิดแต่จะฆ่าอย่างเดียว ช่วงระยะเวลา 1 เดือนที่คิดจะฆ่าเสีย เป็นช่วงเวลาที่ขัดสน คิดแต่ว่าเงิน 2 ล้านบาท ถ้าได้มากก็จะเลิกทำอาชีพนี้ แล้วจะไปเริ่มต้นชีวิตใหม่ ทำสวนปลูกมะขามหวาน มะม่วงซึ่งน้องชายทำอยู่ที่พะเยา

นับจากวันที่เกิดเหตุ จนถึงวันที่ น. โดนจับเป็นเวลา 19 วัน หลังจาก ที่ น. หนีไปอยู่ที่จันทบุรี ประมาณ 2 อาทิตย์ ก็กลับมาเข้าหอยู่ที่หน้าม.รามคำแหง น. ติดต่อกับเพื่อนชาย โดยไม่รู้ว่ามีตำรวจดักรออยู่ หลังจากนั้นประมาณครึ่งชั่วโมงก็มีตำรวจเข้ามาจับกุม ในชั้นสอบสวนและพิจารณา น. รับสารภาพศาลตัดสินประหารชีวิต แต่รับสารภาพลดกึ่งหนึ่ง เหลือจำคุกตลอดชีวิต

ชีวิตในเรือนจำ

ในปี 2536 ขณะที่ น. ถูกฝากขัง ตอนคดียังไม่สิ้นสุด อยู่ที่ทัณฑสถานหญิงกลาง รู้สึกเครียดมากเคยชักตัวเกร็ง 5 ครั้ง ในปีนั้นแต่หลังจากคดีเสร็จ ก็พอทำใจได้ ก็ไม่เคยชักอีกเลย น. คิดว่าการอยู่ในเรือนจำเป็นการชดใช้กรรมที่นำไป เป็นสิ่งที่ควรจะได้รับ ศาลตัดสินลงโทษสมควรกับการกระทำผิดที่ได้ทำลงไป

น. มีสิ่งยึดเหนี่ยวจิตใจคือพระเจ้า สารภาพบาปหากได้กระทำผิดคิดไม่ติดกับใครไปบ้างในแต่ละวัน การเป็นคริสเตียน ทำให้มีจิตใจที่ถ่อมตน ไม่แข็งกระด้าง ไม่คิดร้ายใคร ถ้าทำก็เป็นบาป แต่ถ้าทำไปแล้วก็สารภาพบาปเป็นการทบทวนสิ่งที่เราทำไปแล้วอีกครั้งหนึ่ง ขณะนี้ น.ใจเย็นขึ้นมากสามารถอดทนต่ออะไร ๆ ได้มากกว่าแต่ก่อน น.มีความหวังว่าถ้าพ้นโทษออกไปอยากจะใช้พระเจ้าอวยงไปอยู่ในโบสถ์เนื่องจากไม่มีที่ไป

ผู้ต้องขังหญิงรายที่ 4 ขณะกระทำผิด อายุ 25 ปี

ประวัติภูมิหลัง

ส. เป็นคนกรุงเทพฯ พ่อแม่ซื้อบ้านไว้ที่บางกะปิ ส. อยู่ที่นั่นตั้งแต่เด็ก มียายและน้าเป็นคนเลี้ยงดู พ่อแม่ทำสวนผลไม้และค้าขายพลอยอยู่ที่ จ.จันทบุรี ถึงแม้ไม่ได้อยู่กับพ่อแม่ตลอดเวลา แต่ก็สนิทสนมกัน เนื่องจากพ่อแม่จะมาเยี่ยมเดือนละ 2-3 ครั้ง ส. มีพี่น้องทั้งหมด 3 คน ส. เป็นคนโต มีน้องชาย และน้องสาวคนเล็ก

ส. มีความสนิทสนมกับพ่อแม่ เนื่องจากมีความรู้สึกที่พ่อแม่เข้าใจและไว้วางใจสอนให้เป็นคนดี ตั้งใจเรียน มีอะไรก็พูดกันตรงๆ ไม่ชอบก็ให้บอกที่บ้านคุยกันด้วยเหตุผลมีอะไรพบกันครึ่งทาง ไม่มีปัญหาทะเลาะกัน ส. รู้ว่าพ่อแม่ทำงานเหนื่อย เพื่อให้ลูก ๆ ได้เรียน มีทุกอย่างในชีวิตไม่บกพร่องอยากได้อะไรก็ได้ ส. เป็นคนใจกว้างกับเพื่อนสามารถดูแลน้องไม่แก้งกัน เพราะพ่อแม่อยู่ไกล

ส. เป็นนักเรียนเรียนดี ติดอันดับ 1 ใน 10 ของโรงเรียนที่มีชื่อเสียงแห่งหนึ่งในกรุงเทพฯ สามารถสอบเทียบ ม. 6 ได้ตั้งแต่อยู่ ม. 4 แต่ไม่เอ็นทรานซ์ เนื่องจากมีแฟนและตัดสินใจที่จะอยู่ด้วยกัน หลังจากที่แฟนเรียนจบ ปวส. ด้านอิเล็กทรอนิกส์ คอมพิวเตอร์ ก็แต่งงานทันที พ่อของสามี มีที่ดินมากมาย เนื่องจากตระกูลเป็นชาวนาเก่าที่อยู่ในกรุงเทพฯ ๓ มี ดิกแถว รถ 10 ล้อ เมื่อแต่งงานก็ต้องมาช่วยงานในครอบครัวของสามี แต่งงานปีแรกก็มีลูก เป็นครอบครัวสมัยใหม่ ที่ต้องเลี้ยงลูกเอง และทำงานไปด้วย เวลาไปไหนก็ไปด้วยกันไม่เคยแยกจากกันและไม่ทะเลาะกัน ถ้าวันไหนว่างก็จะขับรถไปหาพ่อแม่ที่ จ.จันทบุรี ครอบครัวจะไปเที่ยวกันเสมอ มีน้อง ๆ หรือเพื่อนของน้องชายไปด้วย

พฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับการกระทำผิด

หลังจากใช้ชีวิตครอบครัวมาเป็นเวลา 10 ปี พ่อของสามีต้องการแบ่งขายที่ดินมูลค่าประมาณ 40 ล้านบาท ส. ได้ชวนเพื่อนชื่อ น.มาซื้อที่ดินแปลงนี้ วันที่มาทำสัญญาซื้อขายที่ดินที่สำนักงานที่ดิน น. ได้นำเงินมัดจำจ่ายเป็นเช็คงวดแรกจำนวน 20 ล้านบาท วันนั้น ส. เอาเช็คเข้าบัญชีไม่ทัน แต่ก็ไม่ได้อายัดเช็คปรากฏว่า สามีของ น. ได้ไปถอนเงิน 20 ล้านบาทออกจากธนาคาร ด้วยความไว้วางใจกัน คิดว่าอีกไม่นาน น. ก็คงเอาเงินเข้าบัญชีให้ เวลาผ่านไป 3 เดือน น. จะต้องจ่ายเงินงวดที่ 2 แต่ก็ยังไม่ได้ติดต่อที่จะชำระเงิน ตอนนั้นที่บ้านของสามีสงสัยว่า ส. และ น. ร่วมมือเอาเงิน 20 ล้านไปแบ่งกันหรือไม่

ในวันเกิดเหตุ น.มาหา ส.ที่บ้านพ่อสามีได้เล่าให้ ส. ฟังว่าเพิ่งจะไปซื้อที่ดินแปลงอื่นไว้ราคา 40 ล้านบาท ตอนนี้ไม่มีเงิน ส. รู้สึกว่าตนเองถูกหลอก ถูกโกง และโกรธมาก มีปากเสียง ทะเลาะและต่อว่ากัน ส. ไล่ น. ให้ออกจากบ้านก่อน น. ออกไป ได้เอาโทรศัพท์ ดีเบาะๆที่ศีรษะ ส. ซึ่งตอนนั้น ส. มีอารมณ์โกรธอยู่แล้ว ก็เข้าไปผลัก น. ล้มลงนอนกับพื้น แล้วก็ลงไปคร่อม เขามือบีบคอ ความโกรธทำให้แรงที่มีอยู่ออกมาเต็มที่ ทุกอย่างเกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว ด้วย

อารมณ์ชั่ววูบ น.ได้สิ้นใจไปแล้วไม่มีใครรู้เหตุการณ์ที่เกิดขึ้น จน ส. จะเอาศพไปทิ้งในวันรุ่งขึ้นที่ จ.ตราด จึงบอกสามีและน้องชาย หลังจากนั้น ส. ได้หลบหนีไปตามสถานที่ท่องเที่ยวทางทะเลต่าง ๆ และพาลูกชายไปด้วย โดยคิดว่า จะใช้เวลาอยู่กับลูกให้คุ้มค่าที่สุด ส.ถูกตำรวจนอกเครื่องแบบจับได้ ขณะไปที่บ้านเพื่อนของน้องชายที่เกาะเต่า ได้โทรกลับกรุงเทพตอนนั้นที่บ้านถูกตำรวจดักฟังโทรศัพท์ไว้แล้ว ไม่นานตำรวจนอกเครื่องแบบก็เข้ามาจับ ส.ถูกจับตัวมาดำเนินคดีฐานร่วมกันฆ่าผู้อื่นโดยเจตนาพร้อมกับสามีและน้องชาย ส.ยอมรับสารภาพตั้งแต่ชั้นสอบสวนแต่ต่อสู้เรื่องบันดาลโทสะ ส.ไม่ได้ประกันตัวกว่าศาลชั้นต้นจะตัดสินใช้เวลา 3 ปี ศาลชั้นต้นตัดสินยกฟ้องสามีและน้องชาย ตัดสินจำคุก ส.ตลอดชีวิต ศาลอุทธรณ์ และศาลฎีกา พิพากษายืนตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น

การดำเนินชีวิตในเรือนจำ

ในเรือนจำ ขณะอยู่ในระหว่างการพิจารณา สามารถทำใจได้ทุกอย่าง คิดว่าผลของการกระทำ ทำให้เกิดความสูญเสีย ต้องไม่คิดมากต้องไม่เครียด เพราะกลัวจะบ้าหลังจากที่คดีเด็ดขาด ก็ได้หย่ากับสามีขณะที่อยู่ในเรือนจำ เคยทำงานมาหลายอย่างบางช่วงไม่ยากก็จะไม่ทำ ในปี 2542 ได้อภัยโทษลดเหลือ 40 ปี คิดว่าเราทำผิดเพราะอารมณ์ชั่ววูบ แต่ได้รับโทษที่หนักถึงตลอดชีวิต ตอนนี้ติดคุกมาแล้ว 7 ปี เห็นคนอื่นที่ติดคุกอยู่นาน ก็ไม่หวังอะไร ไม่เคยหวัง จะได้รับอภัยโทษ ถ้าได้ก็ได้ ถ้าไม่ได้ก็อยู่ไปเรื่อย ๆ ขณะนี้มีพ่อแม่ น้องครอบครัวยังรออยู่ ชีวิตที่ผ่านมาอยู่ด้วยตนเอง ตัดสินใจด้วยตนเองตลอด เชื่อมั่นในตนเอง อยู่ในนี้ก็เช่นเดียวกัน มักทำตามใจตนเอง แต่ก็หลีกเลี่ยงที่จะทำให้ไม่สบายใจ ถือว่าทำทุกสิ่งทุกอย่างอยู่ที่ใจ ศาสนาเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวเท่านั้น อยู่ที่ตัวเราจะทำตัวอย่างไร คิดว่าสังคมในเรือนจำ มีคนดีที่สุด กับเลวที่สุด ถ้าสังคมยอมรับเขาจะเป็นคนดีที่สุด แต่ถ้าหากสังคมไม่ยอมรับจนต้องทำความผิดอีกสิ่งที่ได้เรียนรู้จากในเรือนจำ จะทำให้เขาเป็นคนเลวที่สุด เพราะเรียนรู้เทคนิค

การกระทำแต่ละรูปแบบ คิดว่าสังคมตอนนี้ไม่เปิดโอกาสให้กับผู้พันโทฯ คนที่ออกไปยังทำผิดซ้ำ เวลาจะมีภัยโทฯ ชาวผักจะลงทำให้ผู้คนที่ต้องระวังผู้พันโทฯ คนรู้สึกหวาดกลัวไม่ยินดีต้อนรับถ้าหากครอบครัวไม่ยอมรับ เขาก็ต้องกลับไปอยู่กับเพื่อนกลุ่มเดิม ซึ่งหนีไม่พ้นการกระทำผิดแล้วกลับเข้ามาในเรือนจำอีก

ผู้ต้องขังหญิงรายที่ 5 ขณะทำผิด อายุ 19 ปี

ประวัติภูมิหลัง

ส. เกิดที่ อ.เมือง จ.กระบี่ พ่อแม่มีอาชีพทำสวนยางพารา แม่มีลูกกับสามีคนก่อน 7 คน สามีของแม่ทิ้งแม่ไปมีแฟนสาว ตอนที่ลูก ๆ โตกันหมดแล้ว แม่รู้จักกับพ่อและตกลงอยู่ด้วยกันเมื่ออายุ 42 ปี มีลูกด้วยกัน 1 คน คือ ส. ตอนเด็ก ๆ ที่บ้านไม่มีไฟฟ้าใช้ ส. ไม่ชอบไปโรงเรียน ไม่รู้ว่าจะเรียนไปทำไม ที่ ๆ ก็เรียนกันน้อย จบ ป.4 ก็ออกมาทำงานรับจ้างในสวนยาง

ที่บ้านค่อนข้างเคร่งศาสนา เดือน ๑๑ ต้องถือศีลอด ต้องแต่งตัวมิดชิด ปิดหน้า ฝึกมาตั้งแต่เด็ก ทำละหมาด 5 เวลา ก่อนนอนต้องท่องบทสวด แม่เป็นคนชอบบ่น ชอบว่า อยากให้เราเรียบร้อย ทำตัวให้ดี ไม่ชอบให้คบเพื่อนฝูง แม่ไม่ให้คบผู้ชาย แม่กลัวว่าจะเป็นเหมือนพี่ ที่พ่อแม่แฟนแล้วจะหนีไป อายุ 10 ขวบเรียนจบ ชั้น ป.4 ก็ออกจากโรงเรียน มาช่วยแม่กรีดยาง หลังจากนั้น 2 ปี พ่อก็ตาย ส. ออกจากบ้านไปอยู่กับพี่ชาย มีร้านขายของชำ แม่ก็เป็นห่วงว่า ไปอยู่ร้านขายของต้องเจอคนเยอะ กลัวจะชิงสุกก่อนห่าม เมื่ออายุ 14 ปี ส.เป็นแม่สื่อให้เพื่อนนัดไปเจอที่โรงหนัง แต่พี่ชายเข้าใจผิด คิดว่า ส. ออกไปพบแฟน จึงแจ้งเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองว่าน้องสาวถูกพรากรผู้เยาว์ กลับมาที่บ้านผู้ชายกลัวความผิดจึงตกลงที่จะแต่งงาน หลังจากแต่งงานก็ไปอยู่บ้านสามี ที่ จ.พังงา สามีเป็นคนรับจ้างตัดไม้ป่าโกงกางเพื่อส่งเตาเผาถ่าน ส.อยู่บ้านมีหน้าที่หุงข้าว ทำงานบ้าน ต่อมาสามีติดผงขาว อยู่ด้วยกันมา 2 ปี สามีก็ตาย เนื่องจากติดผงขาวเข้าไปในปริมาณมากเกินไป หลังจากที่สามีตาย ส. ยังอยู่กับแม่ แต่ก็เริ่ม

เที่ยว มีเพื่อนคูหนึ่ง ทำอย่างไรเพื่อให้ลิ้มสามมิได้ ตอนนั้น ส. อายุ 17 ปี ได้รู้จักกับ ก. ที่โรงหนัง เขาตามดื้อ ชวนไปเที่ยวที่บ้าน บอกว่าเป็นสวนแตงโม ส.อยากเห็นจึงตกลงจะไป ก. เอามอเตอร์ไซด์ของเพื่อน ช้อนกันไป 3 คน เพื่อนที่มาด้วยกันกับ ส. จึงไม่ได้ไปด้วย ก.พา ส. ไปที่บ้านของ ก. ไม่ได้เป็นสวนแตงโม แต่สภาพบ้านเป็นหลังโทรม ๆ ที่ให้ชาวประมงอยู่ ก. ให้ ส. เดินขึ้นไปข้างบนบ้าน มีผู้ชายอยู่ด้วยกันประมาณ 12 คน เป็นชาวประมง แต่งตัวไม่เรียบร้อย เพื่อน ๆ ของ ก. หันมาถามว่า รุมหรือไม่ ก. บอกเพื่อนว่าคนนี่เขาชอบจริง ๆ ก. ฐึให้ ส. บอกเพื่อนว่าชอบเขาด้วย ไม่อย่างนั้นจะสั่งให้รุม วันนั้น ส. อยู่กับ ก. และไม่กล้าหนี เพราะว่ากลัวจะถูกทำร้าย

ก.มีอาชีพทำประมงเรืออวนลาก ส.มีหน้าที่ทำงานบ้าน ก.ไม่เจ้าชู้ ไม่สูบบุหรี่ กินเหล้าบ้างแต่ไม่มาก เป็นคนหัว ไม่เกรงกลัวใครเป็นคนใจกว้างแบบนักเลงสามารถสังบรรดาเพื่อน ๆ ที่ทำงานด้วยกันได้เป็นคนที่เป็นเพื่อน ๆ เชื่อเดือนหนึ่ง ก. จะได้เงินประมาณ 2,000-3,000 บาท กลางคืนมักไปเที่ยว ไปดูหนังตามงานวัด ส.อยู่กับ ก.ประมาณปีกว่า ชีวิตไม่มีอะไรดีขึ้น ไม่ได้สร้างอะไรขึ้นมาเลยอยากอยู่เป็นครอบครัว 2 คน ไม่ใช่อยู่กับพวกชาวเรือหลาย ๆ คน เมื่อเทียบกับเพื่อน ๆ ของ ส. ที่มีสวนยาง มีเงิน มีงานทำ เริ่มที่จะมีบ้าน มีรถเป็นของตัวเอง ส.จึงอยากมีอย่างนั้นบ้าง อยากกลับไปอยู่กับแม่ไปทำสวนยางที่บ้าน

พฤติกรรมการกระทำผิด

วันหนึ่ง ส. บ่นกับ ก. ว่าไม่มีเงินใช้ ก.จึงชวนปล้น คนที่รับซื้อยางซึ่งอยู่ใกล้บ้าน ส. เขามีฐานะดีกว่าคนอื่นในหมู่บ้าน ให้ ส. หลอกมาที่เกสต์เฮาส์ ประมาณ 5 โมงเย็น ส. พาเหยื่อมาถึง เปิดประตูเข้าไปในห้องพัก ก. ก็เอาสั้นขวานดีที่ปลายคาง ส. ไม่คิดว่า ก. จะใช้ ขวานทำร้าย ตอนแรกคิดว่าจะล่อมาขู่เพื่อเอาเงิน ไม่คิดว่าจะมีการทำร้าย ส. นึกไปถึงคำที่คนบอกว่า รดลึบล้อชนคนบาบเจ็บยังกลับไปเหยียบซ้ำให้ตาย สู้กับผีดีกว่าสู้กับคนในศาล ก็เลยบอกให้ ก.

ใช้ขวานลับ ตอนนั้นคิดว่าถ้าเขาตายก็จะได้ไม่ไปแจ้งความ ก.ได้เท่ากับเหยื่อลง
ไปนอนอยู่ในท่าตะแคง ก. ได้ใช้ขวานขนาด 3 ปอนด์ ฟันลงไปก็ค้อนจนขาด
เลือดกระเด็นและไหลนองห้องพักกำลังจะไหลออกมานอกประตู ส. จึงเอามอน
มาซัดเลือดไม่ให้ไหลออก ตอนนั้นตกใจทำอะไรก็รีบไปหมด คิดว่าต้องทำลาย
หลักฐาน ถอดเสื้อผ้าผู้ตายออกหมด ไม่ให้รู้ว่าเป็นใคร เอาเสื้อผ้าห่อหัวผู้ตายไว้
เก็บรองเท้าใส่ห่อ แล้วเอาขวานไปที่ด้านหลังเกสเฮาส์ ก. ขับมอเตอร์ไซค์ของ
ผู้ตาย มาจนถึงสามแยกเพชรเกษม ให้ ส.วิ่งเข้าไปในป่าห้วยคา เอาหัวไปทิ้งที่นั่น
คืนนั้นกลับไปนอนที่บ้านแม่รู้สึกเหนื่อยมาก นอนหลับจนถึงเช้า ตื่นขึ้นมาเจอแม่
ก.ขอลกลับไปทำงาน ส่วน ส. ขอยอยู่กับแม่ก่อน ถัดจากวันเกิดเหตุ 5วันตำรวจมา
ที่บ้านมีหมายจับ แม่ให้เงินมา 1,700 บาท บอกว่าทำจริงหรือไม่ก็ให้หนีไปก่อน
ตอนนั้น ส. คิดว่าจะไประนอง เป็นบ้านแม่ของ ก. แต่ในที่สุดก็หนีไม่พ้น
ตำรวจนอกเครื่องแบบ จำนวน 6 คน เข้ามาจับ เอาตัวไปสอบสวน ส. สาร
ภาพเรื่องราวทั้งหมด อีก 3 วันถัดมา ตำรวจก็จับตัว ก. มาขังไว้ด้วย

ชีวิตในเรือนจำ

ส. และ ก. รับสารภาพ ศาลตัดสิน ในคดีร่วมกันฆ่าผู้อื่นโดยเจตนา
ไตร่ตรองไว้ก่อน จำเลยรับสารภาพลดเหลือจำคุกตลอดชีวิต ส่วนในคดีลักทรัพย์
จำเลยรับสารภาพ ลดโทษจาก 4 ปี เหลือ 2 ปี ตอนเข้ามาอยู่ในเรือนจำใหม่ ๆ
นอนผวาตกใจ ได้ถือศีลอดให้ผู้ตาย ทำละหมาด และทำบุญให้ จิตใจก็สงบ
และสบายใจขึ้น

ส.เรียนจบ ม.6 เมื่อ 2 ปีที่ผ่านมา เพิ่งจะมาอ่านหนังสือได้แตกเมื่อมา
อยู่ในเรือนจำ ถ้าย้อนเวลากลับไปได้ก็จะไม่ทำไม่อยากรู้จักกับ ก. รู้สึกเสียใจว่า
ทำไมถึงตัดสินใจทำอย่างนั้น ทุกวันนี้ก็ให้คำตอบตัวเองไม่ได้ว่าทำอย่างนั้นทำไม
ไม่เข้าใจการกระทำของตัวเองไม่คิดว่าจะทำได้ ตอนทำลงไปรู้สึกเหมือนฝัน ทุก
วันนี้ไม่ได้คอยให้ใครมาเยี่ยม ชีวิตอยู่ที่การทำงาน ถ้าออกไป อยากรจะทำสวนยาง

และเลี้ยงปลาในกระชัง จะได้ทำงานอยู่กับบ้าน ไม่ต้องออกไปไหน การที่ได้เรียนหนังสือในนี้ ทำให้รู้จักคิดมากขึ้น ได้ทำงาน รู้จักรับผิดชอบ และได้รับความไว้วางใจจากเจ้าหน้าที่

ผู้ต้องขังหญิงรายที่ ๘ ขณะกระทำผิด อายุ 41 ปี

ประวัติภูมิหลัง

น. เกิดที่ จ.กาฬสินธุ์ ขณะแม่ท้อง น. ได้ 5 เดือน พ่อกับแม่ก็แยกทางกัน น.เป็นลูกคนสุดท้อง มีพี่น้องทั้งหมด 12 คน แม่มีอาชีพรับจ้างทำงานในไร่ แม่เชื่อผู้ชายเลยไม่มีพ่อใหม่ ตอนเด็ก ๆ ไม่ได้ได้รับความอบอุ่นจากครอบครัว ต่างคนต่างต้องทำงาน มีปัญหาเรื่องการเงินไม่ค่อยพอใช้ น.ต้องช่วยแม่ทำงานตั้งแต่เด็ก เรียนหนังสือจบชั้น ป.4 ไม่ค่อยได้รับการสั่งสอนอบรม มีนิสัยค่อนข้างก้าวร้าว คือ ถูกแม่ตีบ่อย ชอบทำตัวเป็นผู้ชายเนื่องจากสนิทกับพี่ชาย ที่บ้านมีผู้ชายหลายคน พี่ชายของ น. คนที่ 4 เป็นคนเกเร เคยฆ่าคน และ พี่สาวของ น. คนหนึ่ง ก็เคยถูกหลอกไปฆ่า

หลังจากจบ ป.4 อายุ 10 ปี ก็ออกจากโรงเรียนมาช่วยแม่ทำงาน รับจ้างทั่วไป น.ชอบแต่งตัวเป็นผู้ชาย ชอบผู้หญิงสวย ๆ ประพฤติตัวเป็นผู้ชาย มีความสัมพันธ์กับผู้หญิงด้วยกันหลายคน น.อยู่กับแม่มาจนอายุ 30 ปี แม่ก็ตายหลังจากที่แม่ตาย น.ก็มาอยู่กับพี่ชายซึ่งเป็นผู้ใหญ่บ้าน น.บอกว่าอยู่จนเขายี้เกียดเลี้ยงจึงหาผู้ชายมาให้ ตอนนั้น น.ยังอยากเป็นผู้ชาย ทำให้อยู่ด้วยกันไม่ได้บิก็เลิก เพราะจิตใจไม่ยอมรับ เกลียดและเบื่อผู้ชาย น.มักจะไป รับจ้างถอนไร่มันกับหลานเขย น.บอกว่าที่บ้านมีคนไม่ได้อยู่ 2 คน คือพี่ชายคนที่ 4 และ น.คนอื่น ๆ เป็นคนดี

ประวัติการกระทำผิด

คดีที่ 1 ใช้มีดปาดคอสามี แต่ไม่ตายเนื่องจากมีดไม่คม ต้องเย็บ 38 เข็ม ตอนที่ทำมีสติรู้ตัวว่าทำอะไร ถูกขัง 3 เดือน ก็ปล่อยออกมาเนื่องจากสติไม่ดี

สามีไม่เอาเรื่อง

คดีที่ 2 คดีดมกาว ติดคุก 6 เดือน ที่กาฬสินธุ์

คดีที่ 3 แม่ชายแก่ สาเหตุเพราะต้องการมีเพศสัมพันธ์ด้วย แต่ น. ไม่ยอม ใช้จอบลับหัว น. ถือศีรษะขึ้นไปบนโรงพัก บอกว่าไม่ชอบผู้ชาย ติดคุก 6 เดือนก็ออก เนื่องจากสติไม่ดี

คดีที่ 4 ขโมยไก่ชน 2 ตัว ติดคุก 2 ปี

คดีที่ 5 แม่เด็ก เนื่องจากเกลียดพ่อแม่ของเด็ก ขอบมารบกว น. เป็นนักร้อง จึงทำกับลูก โดยใช้ไม้ไผ่ตีหัว 2 ที

น. เล่าว่า เคยฆ่าคนอื่นอีก 2 คน แต่ไม่ถูกดำเนินคดี คือ

- แม่พี่เขย ซิ่งพี่สาว ของ น. เป็นภรรยาน้อย โดยที่พี่สาวเป็นคนบอกให้ฆ่า ใช้ปืนยิง

- แม่ชายแก่ที่อยู่ปากช่อง มีคนใช้ให้ทำ บอกว่าจะเอาเนื้อไปทำลาบ

น.มีอาการที่ไม่เหมือนคนปกติทั่วไป ตอนนี้งานหน้าที่ให้ทำงานดูแลสวนรดน้ำต้นไม้ ทำผิดมาหลายครั้งมักจะเกิดจากการที่มีผู้ใช้ให้ทำและมีอารมณ์โกรธทำอะไรรุนแรง มาระยะหลังรู้สึกบ้างว่าเป็นบาป ตอนนี้งานเข้ามาอยู่ในเรือนจำได้ 9 ปีแล้ว ศาลชั้นต้นตัดสินคดีฆ่าเด็ก ให้จำคุกตลอดชีวิต ด้อภัยโทษ ปี 2539 เหลือ 40 ปี และอภัยโทษปี 2542 เหลือ 33 ปี 4 เดือน

ตอนนี้อยู่ในเรือนจำสบาย ไม่เดือดร้อนอะไร เวลาไม่มีเงิน ขอเงินคนอื่นเขาก็ให้ 5 บาท 10 บาท ขณะที่สัมภาษณ์ น.ไม่ค่อยตอบในสิ่งที่ถาม แต่อยากพูดในสิ่งที่อยากบอกกล่าว เช่น ให้กินลาบคน กินแล้วจะได้ไม่แก่ น.บอกว่าตอนนี้อายุมากแล้ว (50 ปี) ไม่อยากเป็นผู้ชายแล้วอยากอยู่ในนี้ต่อไป มีเพื่อนเยอะ เจ้าหน้าที่ใจดี ขณะที่พูด น. จะขื่นชมเจ้าหน้าที่คนโน้นคนนี้ ไปด้วย บางครั้งก็บอกว่าสงสารเจ้าหน้าที่ ที่ทำงานหนัก น.บอกว่าอยู่ในนี้สบายดี ไม่อยากออกไปไหนอีกแล้ว

ในการกระทำผิด พฤติกรรมที่ออกมาเป็นการจงใจฆ่าให้ตาย โดยที่ น. ไม่รู้สึกเกรงกลัวต่อโทษ ที่กฎหมายกำหนด เนื่องจากที่ผ่านมามีอาการทางประสาทไม่สามารถควบคุม หรือรู้สำนึกในสิ่งที่ตนกระทำ บางครั้งกระทำไปทั้งที่รู้สึกตัว น.สามารถเล่าเรื่องได้โดยไม่สะทกสะท้าน เหมือนเป็นเรื่องธรรมดา เหมือนไม่รู้สึกว่าการทำผิดแต่อย่างใด แต่เมื่อถามว่าเป็นบาปหรือไม่ น. ก็บอกว่า เป็นบาปต้องถูกลงโทษรับกรรมต่อไป

ผู้ต้องขังหญิงรายที่ 7 ขณะกระทำผิดอายุ 38 ปี

ประวัติภูมิหลัง

บ. เกิดที่ อ. ศิริมาศ จ. สุโขทัย พ่อแม่มีอาชีพเป็นชาวนา ที่บ้านมีที่นา 100 ไร่ มีคนงาน 2-3 คน แม่จะทำนาเอง โดยวิธีขอแรง ตามแบบชาวบ้าน เดิมทีเดียวฐานะทางบ้านค่อนข้างดี ชาวบ้านจะเอาข้าวมาขายให้กับพ่อแต่พอบ.อายุ 5 ขวบก็มีโจรมาปล้นบ้าน จุดไฟเผาอยู่เก็บข้าว จากนั้นมาทางบ้านก็มียากจนลง ต้องเก็บผักบุงในหนองไปขาย งมหอยจุกเก็บลูกตาลขาย ที่บ้านมีปัญหาทะเลาะกันบ่อย เรื่องเงิน การกินอยู่ เรื่องลูก

หลังจากจบ ป. 4 ก็ออกจากโรงเรียน ก็มาช่วยแม่ทำนา และเก็บผักขาย บางครั้งก็ค้าข้าวเฒ่าไปขาย อยู่กับพ่อแม่เรื่อยมา พออายุ 19 ปี ได้เจอกับสามี คนแรกที่ตลาดสุโขทัย สามีได้พูดกับเตี้ยเรื่องแต่งงานแต่เตี้ยบอกว่าให้หมั้นไว้ก่อน ก็ตกลงตามนั้น ครบ 1 ปีจึงได้แต่งงานกัน หลังจากนั้น บ. ก็ได้มาอยู่บ้านสามีที่คลองเตย บ. ได้ช่วยขายผักที่ตลาดคลองเตย ที่บ้านสามีมีฐานะดี บ.สามารถส่งเงินให้แม่เดือนละ 2,000 บาทมีบุตร 3 คน คนที่ 2 ตายไปหลังจากคลอดออกมาได้ 15 วัน ตอนอยู่กับสามี ไม่มีปัญหาอะไร แต่สามีชอบเล่นการพนันทั้ง ไพ่ ไฮโล ม้า บ. เคยห้ามแล้ว แต่สามี ก็ไม่ฟัง แต่ก็ไม่ได้ทะเลาะกัน สามีคนแรก ตายไปเมื่อลูกคนโตอายุ 7 ขวบ คนเล็กเพิ่งคลอดไม่กี่เดือน ตอนนั้น บ. ก็อายุไม่มาก อยู่ในบ้านกินกงสี ก็รู้สึกอึดอัด จะออกไปหาเพื่อนก็ไม่ได้ พี่สาวของสามี

ก็ห้าม บ. คิดว่าตัวเองยังมีความต้องการทางเพศอยู่ ก็เลยขอไปอยู่บ้านกับแม่ แต่ทางบ้านสามีไม่ยอมให้เอาลูกไปด้วย

บ. กลับมาอยู่บ้านปีกกว่า พ่อก็ตายเป็นไตพิการ ต้องอาศัยอยู่กับแม่ 2 คน ต่อมาที่คนโตชวน บ. ไปขายอาหารที่พิษณุโลก ก็มารู้จักกับ ร. (สามีคนที่ 2) บอกว่าเคยมีภรรยาแล้ว มีลูก 3 คน บ. คบกับ ร. ได้ปีกว่าก็ตกลงอยู่ด้วยกัน แรก ๆ ร. ก็เอาเงินมาลงช่วยที่ร้านอาหาร อยู่กัน 3 ปีกว่าก็ทะเลาะกันเรื่องเงินที่ ร. เอามาลงให้ ร. ต้องการเงินจาก บ. เพื่อเอาไปซื้ออุปกรณ์ก่อสร้าง เนื่องจากเห็นว่าตอนนั้น บ. ก็มีรายได้จากร้านอาหาร บ. ให้ ร. ครั้งละ 5,000- 10,000 บาท เวลาที่ บ. ให้เงิน ร. ก็จะทำดีแต่พอไม่ให้ ร. ก็มักจะกระชากผมเริ่มทำอะไรรุนแรง เวลาที่ ร. ต้องการร่วมเพศแต่ บ. ไม่ต้องการก็ใช้กำลังข่มขืน บางครั้งก็จับหัวกระแทกฝาผนัง เมื่อบ. มีปัญหาที่มักไปปรึกษากับ ม. เป็นทอมที่มาชอบ ม. เห็นว่า บ. ถูกรังแกบ่อยก็บอกให้เลิกกับ ร. เสีย เวลาพูดเรื่องหย่าก็จะทะเลาะกันและ บ. จะถูกทำร้ายร่างกายเสมอ บ. มักจะน้อยใจเพราะไม่เคยถูกทำร้ายขนาดนี้มาก่อน สามีคนแรกก็ไม่เคยทำ ม. เคยแนะนำให้หนี พา บ. ไปฝากไว้บ้านญาติอยู่ได้ 2 วัน ร. ก็มาตามเจอพอลกลับมาบ้าน บ. โดนตีจนสะบักสะบอมซึ่งการกระทำครั้งนี้ทำให้ บ. เจ็บแค้นมาก พอหายเจ็บก็ไปที่ตลาดซื้อมัดด้ามใหญ่มาเตรียมไว้

พฤติกรรมการกระทำผิด

เย็นวันนั้น ร. กลับมาบ้าน บอกว่าเป็นวันเกิดได้ชวน บ. ออกไปทานข้าวนอกบ้าน บ. คิดว่ากลับมาจากลงมือฆ่าในวันนั้น แต่ก็ไม่กล้าลงมือ วันรุ่งขึ้น บ. ไปหา ม. บอกว่าจะฆ่า ร. ในคืนนี้ เย็นวันนั้นพอ ร. กลับมาถึงบ้าน มีลูกน้องกลับมาด้วย 2 คน ร. และ บ. นั่งกินเหล้าและเบียร์ ร. อยากเมาเพราะวันเกิดไม่ได้เมา ทุกครั้งที่ ร. กลับมาบ้าน ก็ต้องมีเพศสัมพันธ์กับ บ. ซึ่งจะทำรุนแรงทุกครั้ง พอ ร. กลับไป บ. ก็เอาหมอนกดตรงหน้าอก แล้วเอาปิ่นของ ร. ยิงเข้าที่หัวใจ หลังจาก ร. นิ่งไปแล้ว บ. ก็เอามัดที่เตรียมไว้ สับที่ สอก ไหล่ คอ เข้า

ขา ทำคนเดียวจนเสร็จด้วยความแค้น หลังจากนั้นไปตามลูกน้องที่มาด้วย บ. เอาปืนขู่บังคับให้ลูกน้องช่วยกันท้อ แล้วใส่กระสอบที่เตรียมไว้ เอาไปทิ้งแม่น้ำ ห่างจากที่เกิดเหตุประมาณ 200 กม. ปรากฏว่าตอนโยนทิ้ง ศพค้างอยู่บนกอไม้ ลอยไปตามน้ำ หลังจากนั้น 5 วันมีชาวบ้านมาพบและแจ้งตำรวจ ตอนที่ได้ทำ ผิดก็รู้สึกเสียใจ ว่าไม่น่าจะทำเขา แต่ที่ทำเพราะทั้งโกรธและน้อยใจที่ตนเองไม่น่าจะมาเจอกับเรื่องแบบนี้ ในคืนนั้นนอนหลับเป็นตายเนื่องจากหมดเรี่ยวแรง แต่หลังจากนั้นก็กลัวถูกจับ รู้สึกกระวนกระวาย ตัวสั่น กินข้าวไม่ได้

เหตุการณ์ภายหลังกระทำผิด

หลังจากที่ทำได้แล้ว ก็หนีไปอยู่กับชาวบ้านที่รู้จักกัน ต่อมาหนังสือพิมพ์ลงรูปของ บ. เจ้าของบ้านก็เลยไปแจ้งผู้ใหญ่ กำหนดให้นำตัวมาจับ บ. รับสารภาพตั้งแต่ในชั้นสอบสวน และชั้นพิจารณา ต่อสู้ว่าบันดาลโทสะ บ. ได้เปิดเลือดดูถึงรอยแผลที่หน้าอกและที่ขา ยังมีรอยอยู่ ศาลชั้นต้นยกฟ้อง ส่วนคู่ คดีปฏิเสธ ไม่มีหลักฐานเพียงพอที่จะเอาผิดกับคู่คดี จึงยกฟ้อง ศาลอุทธรณ์พิ พากษายืนตามศาลต้น บ. ต้องอยู่ในคุกเป็นเวลา 2 ปีกว่า บ. คิดว่าตนเองพ้น ผิดแล้ว จึงออกไปบวชชีเพื่อไถ่บาป บวชได้ประมาณ ปีกว่า ก็มีหมายจากศาล ฎีกาให้ไปขึ้นศาล บ.รับสารภาพ ลดโทษเหลือจำคุกตลอดชีวิต ได้อภัยโทษปี 2542 เหลือโทษ 40 ปี

การดำเนินชีวิตในเรือนจำ

ตอนมาอยู่แรก ๆ ปี 2540 จนถึง 2542 ตอนนั้นยังโกรธสามีอยู่ เสียใจ ที่สามีคนแรกไม่เคยทำอะไรให้เดือดร้อนเลยแต่ตายไปเสียก่อนพอได้สามีใหม่ก็ ถูกทำร้ายเป็นประจำ ผันเห็นสามีใหม่มาหาบ่อย ๆ ขณะนี้ทำใจได้เพราะต้องอยู่ อีกหลายปี นั่งสมาธิสวดมนต์ ทำความดีไม่ทะเลาะกับใคร ใจเย็นขึ้นเยอะ ถ้า ย้อนเวลากลับไปก็จะไม่ทำอย่างนั้น เป็นการทำร้ายคนอื่นและทำร้ายตัวเองด้วย

ตอนนี้เห็นมิดที่เขาใช้ทำครวยังกลัว เพราะความใจร้อนทำอะไรไม่คิดให้ดี ขณะนี้มีปัญหาอีกอย่างคือเพราะญาติไม่มาเยี่ยม คิดถึงลูกเพราะลูกไม่เคยมาเยี่ยม แต่ทางบ้านสามีก็เลี้ยงดูอย่างดี เนื่องจากเลี้ยงกันมาตั้งแต่เด็ก คิดว่าสังคมคงไม่ให้โอกาส แต่ถ้าได้ออกไปก็จะพึ่งตนเองให้ได้ ไม่อยากมีสามีอีก คงจะไปอยู่กับพี่ชายจะเก็บเงินปันผลให้ได้เยอะ ๆ จะออกไปทำการค้า

สรุปกรณีศึกษามูลเหตุจูงใจและปัจจัยภูมิหลังของผู้ต้องขังหญิงที่กระทำผิด
ในคดีฆ่าผู้อื่น

กรณีศึกษา ผู้กระทำผิด	มูลเหตุจูงใจ ในการกระทำผิด	ปัจจัยภูมิหลัง	แนวทางป้องกันและ แก้ไข
รายที่ 1	ฆ่าลูกเลี้ยง เนื่องจากความแค้นที่สามีกลับไปติดต่อกับภรรยาเก่าผิดหวังอย่างรุนแรง ความรู้สึกว่าถูกหลอก	ฐานะทางเศรษฐกิจปานกลาง การศึกษาปานกลาง มีผลการเรียน และความประพฤติตั้งใจในการทำงานและจริงจังกับชีวิตหลังจากเสียรู้ผู้ชายและยินยอมแต่งงานด้วย ทำให้ถูกตัดขาดจากทางบ้าน ความสัมพันธ์ระหว่างคู่ครองไม่มีความสุข	การให้ความเคารพเชื่อฟังพ่อแม่ในฐานะที่มีประสบการณ์มากกว่าผ่านโลกและชีวิตและพบปะผู้คนมามากกว่าคำแนะนำหรือคำติเตียนย่อมมีประโยชน์ในการดำรงชีวิต และในขณะที่รู้สึกว่ามีใครเราควรหันกลับมาหาครอบครัวก่อนที่จะคิดทำในสิ่งที่ไม่ถูกต้อง
รายที่ 2	ฆ่าคนรักเพราะได้รับแรงกดดัน	ฐานะเศรษฐกิจทางครอบครัวต่ำการศึกษา	ครอบครัวต้องให้ความรัก ความอบอุ่น การ

กรณีศึกษา ผู้กระทำผิด	มูลเหตุจูงใจ ในการกระทำผิด	ปัจจัยภูมิหลัง	แนวทางป้องกันและ แก้ไข
	จากการถูกเอาเปรียบ เอาใจออกห่างและการทำ-ทนายจากเหยื่อโดยใช้มิดปิงตอพันคอขาด	สูงระดับปริญญาตรี มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศเนื่องจากเลียนแบบพ่อ แต่ขาดความรักจากแม่ ตอนเด็กเกร ชอบชกต่อยกับเพื่อน ไม่ยอมให้ใครมารังแก รัก พวกพ่อ เป็นคนขี้โมโห โกรธง่ายแต่หายเร็ว	เป็นแบบอย่างที่ดีให้ กับสมาชิกในครอบครัว การเลี้ยงดูให้ถูกต้องเหมาะสมตามเพศและวัยจะช่วยลดพฤติกรรมเบี่ยงเบน เมื่อเกิดปัญหาความขัดแย้งควรใช้วิธีการประนีประนอม พุดคุยกันโดยไม่ใช้อารมณ์ และเมื่อมีปัญหาควรจะได้มีการปรึกษาหารือ ปัญหาทุกอย่างมีทางแก้ไข
รายที่ 3	ฆ่าคนที่รู้จัก เนื่องจากการหักหลังกันทางธุรกิจ (จัดหาหญิงบริการข้ามชาติ) โดยใช้มิดปาดคอ	ฐานะเศรษฐิกิจทางครอบครัวต่ำการศึกษาปานกลาง ขาดความอบอุ่นจากครอบครัว อยู่กับยายตั้งแต่เด็ก เนื่องจากพ่อตายแม่มีสามีใหม่ เป็นเด็ก อารมณ์ไม่ดีโมโหและ ฉุนเฉียวง่าย ขาดการ	ครอบครัวต้องมีบทบาท ในการสั่งสอนอบรม เลี้ยงดูให้ความรักความอบอุ่น จะทำให้คนในครอบครัวมีความมั่นคงทางอารมณ์ การส่งเสริมให้เป็นคนดีมีศีลธรรม หยิ่งในเกียรติ รักในศักดิ์ศรีของตนเอง

กรณีศึกษา ผู้กระทำผิด	มูลเหตุจูงใจ ในการกระทำผิด	ปัจจัยภูมิหลัง	แนวทางป้องกันและ แก้ไข
<p>รายที่ 4</p>	<p>ฆ่าเพื่อนเนื่องจาก ถูกโกงเงินค่างวด จำนวนมาก ขณะ อยู่ในอารมณ์โกรธ เมื่อมีอะไรมากระ- ตุ้น จึงลงมือบีบคอ</p>	<p>อบรมสั่งสอนจากทาง บ้าน ต้องตื่นนอน ชวนขายทำงานตั้งแต่ เด็กจนโต เวลาเครียด มักจะทำร้ายตนเอง มี ความต้องการทาง วัตถุสูง</p> <p>การศึกษาปานกลาง ฐานะเศรษฐกิจทาง ครอบครัวดี พ่อแม่ทำ งานอยู่ต่างจังหวัด มา เยี่ยมเดือนละ 2-3 ครั้ง ครอบครัวรักใคร่กันดี คุยกันด้วยเหตุผล ตรง ไปตรงมา ไม่มีปัญหา ทะเลาะวิวาท ครอบครัว มีพร้อมทุกอย่าง การที่ไม่ได้อยู่กับพ่อ แม่ทำให้อยู่ด้วยตนเอง ตัดสินใจและเชื่อมั่น ในตนเอง เวลาโกรธจะ มีอารมณ์ร้าย</p>	<p>และลดค่านิยมฟุ้งเฟ้อ ทางด้านวัตถุ</p> <p>การฝึกตนเองให้รู้จัก ระดับอารมณ์โกรธ โดย ใช้หลักของศาสนาที่มี ส่วนในการยับยั้งจิตใจ และพฤติกรรมไม่ให้ แสดงออกในทางก้าว ร้าวรุนแรง</p>

กรณีศึกษา ผู้กระทำผิด	มูลเหตุจูงใจ ในการกระทำผิด	ปัจจัยภูมิหลัง	แนวทางป้องกันและ แก้ไข
รายที่ 5	ร่วมมือกับสามีใน การฆ่าผู้อื่นเพื่อ จะเอาทรัพย์สินเนื่อง จากครอบครัว ยาก จน โดยล่อ ลวงเหยื่อมาให้ สามีฆ่า ฆ่าโดย ใช้ขวานลับคอ	การศึกษาต่ำ จบชั้น ป. 4 ไม่สนิทกับพ่อ เนื่องจากพ่อเป็นคน ค่อนข้างเก็บตัว แม่จะ เข้มงวดในเรื่องการคบ เพื่อน ไม่ให้คบเพื่อน ชาย ให้แต่งตัวมิดชิด แต่งงานกับสามีตั้งแต่ อายุยังน้อย ชีวิต ครอบครัวไม่มีความสุข เนื่องจากสามีติดผง ขาวและเสียชีวิตในที่สุด การพยายามลี้ม สามี คนแรกทำให้ออก ไป เที่ยวจนไปเจอกับสามี คนที่ 2 ถูกข่มขู่ให้อยู่ ด้วย ครอบครัวก็ยังไม่ มีความสุขเนื่อง จาก ฐานะยากจน	ส่งเสริมให้การศึกษาเข้า มามีบทบาทในการแก้ ไขปัญหาชีวิต สถาบัน ครอบครัวต้องมีบทบาท ในการอบรมสั่งสอน และส่งเสริมให้เป็นคน ดีมีศีลธรรมไม่คิดทำ ร้ายผู้อื่นหรือต้องการ อยากได้ของผู้อื่น
รายที่ 6	ฆ่าเด็กเนื่องจาก เกลียดพ่อแม่ของ เด็กที่ใช้คำพูดว่า กล่าวถึงความมี	พ่อแม่เลิกกันตั้งแต่อยู่ ในท้องแม่ การศึกษา ต่ำ จบ ป. 4 ไม่ได้รับ ความเอาใจใส่ ขาด	สถาบันครอบครัวต้อง มีความเข้มแข็ง สามารถให้ความรัก ความอบอุ่นแก่สมาชิก

กรณีศึกษา ผู้กระทำผิด	มูลเหตุจูงใจ ในการกระทำผิด	ปัจจัยภูมิหลัง	แนวทางป้องกันและ แก้ไข
	<p>พฤติกรรมไม่ดีของ ตน การมีอารมณ์ แปรปรวน ลักษณะที่บกพร่อง ทางจิต เป็นส่วน ผลักดันให้กระทำ แก่เด็กไม่มีทางสู้ โดยใช้ไม้ไผ่ตีหัว เด็กตาย</p>	<p>ความอบอุ่นตั้งแต่วัย เด็ก เนื่องจากมีพี่น้อง หลายคน ต่างคนต่าง ทำงาน ไม่ได้รับการ สั่งสอนอบรมที่ดี มี ความเบี่ยงเบนทางเพศ ได้รับประสบการณ์ที่ ไม่ดีในครอบครัวพี่ชาย เป็นคนไม่ดีเคยฆ่าคน พี่สาวถูกหลอกไปฆ่า มีความบกพร่องทางจิต ไม่เกรงกลัวต่อการ กระทำผิด เคยทำผิด มาหลายครั้ง</p>	<p>ในครอบครัว มีบทบาท ในการอบรมสั่งสอนให้ สมาชิกเป็นคนดีมีศีล ธรรม เป็นตัวอย่างที่ดี ให้สมาชิกเลียนแบบ พฤติกรรมที่เหมาะสม และการเลี้ยงดูที่ถูกต้อง จะลดการสะสมพฤติ- กรรมที่เบี่ยงเบนการมี สภาพจิตบกพร่อง ควร ได้รับการรักษามีฉะนั้น อาจทำความเดือดร้อน ให้กับสังคม</p>
<p>รายที่ 7</p>	<p>ฆ่าสามีนคนที่ 2 เนื่องจากชอบใช้ กำลังทำร้าย และ ใช้ความรุนแรง ขณะมีเพศสัมพันธ์ เป็นเหตุให้บันดาล โทสะและลงมือ กระทำผิด</p>	<p>การศึกษาจบชั้น ป.4 ฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ เป็นคนหัวอ่อน อยู่ใน โอวาทของพ่อแม่ กลัว แม่มากเพราะแม่ตีเจ็บ หลังจากแต่งงานกับ สามีนคนแรก มาอยู่ใน กองสีของบ้านสามีนทำให้ ความเป็นอยู่ดีขึ้น เกิด</p>	<p>การส่งเสริมความ สัมพันธ์ระหว่างคนใน ครอบครัว ไม่ให้ใช้ ความรุนแรง มีการ ประนีประนอมเพื่อยุติ ปัญหาความขัดแย้ง หากไม่สามารถทำได้ก็ ต้องใช้มาตรการทาง กฎหมาย</p>

กรณีศึกษา ผู้กระทำผิด	มูลเหตุจูงใจ ในการกระทำผิด	ปัจจัยภูมิหลัง	แนวทางป้องกันและ แก้ไข
		ปัญหาในครอบครัวเมื่อ แต่งงานกับสามีคนที่ 2 เนื่องจากการใช้ความ รุนแรงในครอบครัว	

จากการศึกษาเป็นรายกรณี สามารถวิเคราะห์ภาพรวม เกี่ยวกับมูลเหตุ และปัจจัยที่ทำให้ ผู้หญิงฆ่าผู้อื่น หรือ ทำไมต้องฆ่า ได้ดังนี้

1. ผู้หญิงที่ฆ่าผู้อื่น โดยส่วนใหญ่กระทำผิดเนื่องจาก เกิดความขัดแย้ง และความคับข้องใจ ที่ไม่สามารถแก้ไขบรรเทาปัญหา หรือเยียวยาให้ผ่อนคลาย ลงได้ ในบางครั้งเหยื่อก็มีส่วนกระตุ้นให้เกิดการกระทำผิด อีกทั้งมีการสะสมของ ปัญหาเพิ่มมากขึ้น จากการศึกษาเป็นรายกรณี สามารถแยกกลุ่มผู้กระทำผิดตาม สถานการณ์ต่าง ๆ ได้ 5 กลุ่ม ดังนี้

- กลุ่มที่กระทำผิดโดยเจตนาแค้น
- กลุ่มที่มีปัญหาด้านอารมณ์ เวลาโกรธไม่สามารถควบคุมตัวเองได้
- กลุ่มที่มีปัญหาคับข้องใจและมีความกดดันนำไปสู่การลงมือกระทำ ความผิด
- กลุ่มที่มีสภาพร่างกายและจิตใจปกติ แต่กระทำผิดด้วยความ พลาดพลั้งหลงผิด
- กลุ่มที่มีอาการทางจิต

2. การเปลี่ยนแปลงในโครงสร้างสังคมและเศรษฐกิจ ทำให้ผู้หญิงต้อง มีบทบาทในการทำงานหาเลี้ยง ตัวเองและครอบครัว และโดยทั่วไปมีลักษณะ เป็นครอบครัวเดี่ยว ต้องพึ่งพาตนเองมากขึ้น ผู้หญิงต้องเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องกับ เรื่องเงิน ธุรกิจ และเมื่อรู้สึกว่าคุณเองตกเป็นเหยื่อ ถูกฉ้อโกง หรือตกอยู่ใน

สภาพที่เป็นฝ่ายเสียเปรียบ สิ่งเหล่านี้จะเป็นส่วนกระตุ้นให้ผู้หญิงประกอบอาชีพอาชกรรม

3. ผู้หญิงที่ประสบปัญหาความรุนแรงในครอบครัว ไม่เฉพาะแต่การที่ถูกสามีทำร้าย การมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่ปกติของสามีที่นิยมใช้ความรุนแรง ซึ่งผู้หญิงบางคนไม่อาจยอมรับได้ บางคนต้องตกอยู่ในสภาพจำยอมเพราะเป็นสิ่งที่ตนเองไม่ต้องการให้เกิดขึ้น การหาทางออกโดยการหย่าด้วยความยินยอมของทั้งสองฝ่ายบางครั้งไม่อาจเกิดขึ้นโดยง่าย เพราะปัญหาการแบ่งทรัพย์สินระหว่างสามีภรรยา ทำให้ผู้หญิงต้องตกอยู่ในสภาพที่ถูกกดดันไม่สามารถหาทางออกให้กับตนเองได้ ความคับแค้นใจที่สะสมเพิ่มมากขึ้น จากการถูกทำร้ายในลักษณะต่าง ๆ ก็จะมีผลผลักดันให้ผู้หญิงประกอบอาชีพอาชกรรมได้

4. ในกรณีของผู้หญิงซึ่งมีความเบี่ยงเบนทางเพศ ผู้กระทำผิดที่ชอบประพฤติดนเป็นชาย ใช้ชีวิตอยู่ร่วมกับเพศเดียวกันในฐานะเป็นสามีภรรยา นับเป็นพฤติกรรมที่ผิดปกติไปจากบรรทัดฐานของสังคมทั่วไป ที่เกิดจากความผิดปกติทางด้านจิตใจ อันเป็นผลที่มาจากภูมิหลังทางครอบครัว การที่ผู้กระทำความผิดมีความสัมพันธ์ที่ผิดปกติกับบุคคลอื่น ทำให้ความสัมพันธ์ไม่ราบรื่นเมื่อไม่เป็นไปตามที่คาดหวัง ก็มักจะเกิดความผิดหวังอย่างรุนแรง และเมื่อได้รับการทำร้าย ยั่วโมโห จากเหยื่อ ก็มีโอกาสทำให้ผู้กระทำผิดประเภทนี้ใช้ความรุนแรงกระทำต่อเหยื่อได้โดยง่าย

5. ในกรณีผู้กระทำผิดที่มีจิตบกพร่อง จะเป็นผู้ที่มีความผิดปกติด้านบุคลิกภาพ ซึ่งอาจมีส่วนพัฒนาการมาจากกรรมพันธุ์ สิ่งแวดล้อม และการเลียนแบบ ดังนั้นถ้าหากผู้กระทำผิดเติบโตขึ้นมาในสภาวะที่มีความสัมพันธ์ต่อการเกิดอาชกรรม เช่น สภาพในบ้านมีการใช้ความรุนแรง คนในครอบครัวเคยประกอบอาชีพอาชกรรม มีบุคลิกภาพที่ต่อต้านสังคม ก็จะกระทำผิดได้โดยง่ายจากสภาพจิตใจที่ไม่มีความเมตตา ไม่เป็นมิตร ไม่รักใคร่ จงใจที่จะทำอันตราย

ต่อผู้อื่น นิสัยเช่นนี้แก้ไขได้ยาก และจะมีส่วนในการก่ออาชญากรรมได้ง่าย

6. คนธรรมดา ก็อาจเป็นผู้ประพฤติดีได้ เมื่อมีสภาวะการคุกคาม ทำให้เกิดความเครียดอย่างรุนแรง หรือมีอารมณ์โกรธ จากสภาพการณ์ต่าง ๆ ที่ตนเองประสบ บางครั้งก็ทำให้คนดีจนตรอกได้ ถ้ามีพื้นฐานจิตใจที่อ่อนแอ หากหากแก้ปัญหาที่ถูกต้องไม่ได้ ขาดการช่วยเหลือ หรือคำแนะนำที่ดี คนดีก็อาจกลายเป็นฆาตกร ด้วยอารมณ์ชั่ววูบได้ บางคนถูกกดดันมาก ๆ ก็ไปกระทำต่อผู้อื่น ที่มีกำลังอำนาจน้อยกว่าตน เช่น ในกรณีโกรธสามีแต่ทำกับลูกเลี้ยง หรือโกรธพ่อแม่เด็ก แต่ไปทำกับเด็ก

7. การศึกษาประวัติศาสตร์หลังของผู้กระทำผิด ส่วนมากจะมีพื้นฐานทางครอบครัวที่ไม่สมบูรณ์ ขาดการอบรมสั่งสอนเพื่อให้เกิดการพัฒนาด้านคุณธรรม จริยธรรม ทำให้เกิดการกระทำที่ขาดเหตุผล ขาดความยั้งคิด ขาดความสุขุมรอบคอบ และขาดการควบคุมอารมณ์ การกระทำที่ผิดมีความสัมพันธ์กับปัจจัยที่เป็นนามธรรม ความคิด ทศนคติ อารมณ์ ศิลธรรม และความมีระเบียบวินัยในตนเอง ที่จะสามารถควบคุมการดำเนินชีวิตได้อย่างถูกต้อง สะท้อนให้เห็นถึงการพัฒนาของสังคมที่ดำเนินมาอย่างผิดพลาดอีกประการหนึ่ง ที่มีส่วนทำให้เกิดอาชญากรรม

ปัญหาอาชญากรรมไม่ใช่ปัญหาของตัวบุคคล แต่เป็นปัญหาที่มีผู้เกี่ยวข้องมากมาย การศึกษามูลเหตุและปัจจัยที่เกี่ยวข้องจะช่วยให้หาแนวทางป้องกันปัญหาที่อาจเกิดขึ้นได้ เนื่องจากระยะเวลาการศึกษาที่มีอยู่ค่อนข้างจำกัดและยังไม่เสร็จสมบูรณ์ ซึ่งจะได้มีการนำเสนอในโอกาสต่อไป